

30

කන්තන්ගර
අනුස්මරණ
දේශනය

2019 ඔක්තෝබර් 14

“හෙට ලෝකය සඳහා ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීයික හා විද්‍යාලයීය තලයේ විෂයමාලාවලට නව අර්ථ කථනයක්”

ශ්‍රී ලංකා විවෘත විශ්වවිද්‍යාලයේ ගණිත අධ්‍යයනාංශයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය ආචාර්ය උපාලි මාමිපිටිය මහතා

ආචාර්ය සී. ඩබ්ලිව්. ඩබ්ලිව්. කන්තන්ගර
අනුස්මරණ දේශනය - 30

හෙට ලෝකය සඳහා ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතියික හා විද්‍යාලයීය තලයේ
විෂයමාලාවලට නව අර්ථ කථනයක්

ආචාර්ය උපාලි මාමිපිටිය

(ශ්‍රී ලංකා විවෘත විශ්වවිද්‍යාලයේ ගණිත අධ්‍යයනාංශයේ
ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය)

2019 ඔක්තෝබර් 14

පර්යේෂණ සහ සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව
ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය
මහරගම

www.nie.lk

ආචාර්ය සී. ඩබ්ලිව්. ඩබ්ලිව්. කන්නන්ගර
අනුස්මරණ දේශනය - 30

හෙට ලෝකය සඳහා ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතියික හා විද්‍යාලයීය තලයේ විෂයමාලාවලට
නව අර්ථ කථනයක්

ප්‍රථම මුද්‍රණය - 2019

© ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය

මුද්‍රණය : මුද්‍රණාලය
ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය
මහරගම
www.nie.lk
දුරකථන: 011 7601601

හෙට ලෝකය සඳහා ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීයික හා විද්‍යාලයීය තලයේ විෂයමාලාවලට නව අර්ථ කථනයක්

නිදහස් අධ්‍යාපනයේ පියා ලෙස පුළුල් ව පිළිගත් ආචාර්ය සී. ඩබ්ලිව්. ඩබ්ලිව්. කන්නන්ගර මැතිතුමා කළ පුරෝගාමී දායකත්වය අගය කිරීමටත්, ඊට ගරු කිරීමටත්, ආචර්ජනය කිරීමට හා තුටුවන්නටත් ඉතා උචිත අවස්ථාවක් වන්නේ, 1988 දී ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය විසින් මූලාරම්භ කරන ලද ආචාර්ය සී. ඩබ්ලිව්. ඩබ්ලිව්. කන්නන්ගර සැමරුම් දේශන මාලාව යි. එසේම, ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ගොඩනැංවීමටත්, අද දක්වා අධ්‍යාපනය ව්‍යාප්ත කිරීමට හා අනාගත අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණවලටත් එතුමාගෙන් ලද අනුප්‍රාණයෙහි වැදගත්කම සමරන්නටත් මෙය වටිනා අවස්ථාවකි.

ආචාර්ය සී. ඩබ්ලිව්. ඩබ්ලිව්. කන්නන්ගර මැතිතුමාගේ 135 වන ජන්ම සංවත්සරය වන අද දින, එතුමා වෙනුවෙන් 30 වන සැමරුම් දේශනය පැවැත්වීමට මා හට ඇරයුම් කිරීම මා වෙත පිරිනැමූ විශේෂ ගෞරවයක් ලෙස මම සලකමි; උදම් වෙමි; සිය අරමුණ කෙරේ කැප වූත්, විප්ලවවාදී අධ්‍යාපනඥයකු ලෙස සැලකිය හැකි වූත්, සම්භාවනීය පෞරුෂත්වයකින් හෙබියා වූත් එතුමාගේ අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණ හේතුවෙන්, අප රටෙහි උපන්, දුප්පත්, නිහතමානී පුරවැසියන් වන මා වැනියවුන් හට, පරම්පරා ගණනාවකට, විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්යවරුන්, පරිපාලන නිලධාරීන්, වෛද්‍යවරුන්, ඉංජිනේරුවන්, ගණකාධිකාරීන්, ගුරුවරුන්, නීතිඥයින්, විනිසුරුවන් හා වෙනත් රජයේ වෘත්තිකයින් ලෙස, අප රටේ වැදගත් හා වගකිව යුතු නිලතල හෙබවීමට අවස්ථාව ලැබුණි. මේ මහඟු අවස්ථාවට සහභාගි වීමට මා වෙත පිරි නැමූ මේ විරල ගෞරවය වෙනුවෙන්, ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනයේ අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් ආචාර්ය ජයන්ති ගුණසේකර මැතිණියටත්, ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනයේ පර්යේෂණ දෙපාර්තමේන්තුවටත් මගේ කෘතඥතා පූර්වක ස්තූතිය පිරිනමමි.

රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවේ විධායක කමිටුවේ සභාපති ලෙස අධ්‍යාපන ඇමති ධූරය දැරූ කාලයෙහි, විශේෂයෙන් ම, 1931 සිට

1947 දක්වා වකවානුවෙහි මෙරට අධ්‍යාපනය වෙනුවෙන් ආචාර්ය සී. ඩබ්ලිව්. ඩබ්ලිව්. කන්නන්ගර මහතා ඉටුකළ සේවය පිළිබඳ ව අගය කරමින් මෙරට සුප්‍රසිද්ධ අධ්‍යාපනඥයින්, විද්වතුන් හා සිවිල් සේවා නිලධාරීන් ද අතරින් තෝරාගත් කමිතයින් 29 දෙනෙක්, මට පෙර, මේ දේශන මාලාවේ දේශන පවත්වා තිබේ. එසේ දේශන පැවැත්වූ අගනා දේශකයෝ සමහර විට, ස්චාර්ථ අන්දකීම් ලැබුවන් සේ, නො අනුමාන ව ම, මට වඩා ප්‍රශස්ත ලෙස, සිය දේශන පවත්වන්නට ඇත. එතුමන්ලා ස්ථාපිත කළ එම උසස් මට්ටම ආරක්ෂා කිරීමට, මගේ මුළු ශක්තිය ම යොදා මම වැයම් කරමි.

1969 දී ආචාර්ය කන්නන්ගර මැතිතුමා අභාවප්‍රාප්ත වන විට, මම ගාල්ලේ රිච්මන්ඩ් විද්‍යාලයේ ප්‍රාථමික අංශයේ සිසුවකු වූයෙමි. එතුමා ද්විතීයික අධ්‍යාපනය ලැබූයේ ද එම විදුහලෙනි. මම ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීයික මට්ටමේ පංතිවල ඉගෙන ගන්නා කාලයේ, අපේ ගුරුවරු, කන්නන්ගර ශිෂ්‍යයා හා පාසල ඇසුරින්, විවිධ රසවත් කතා පුන පුනා කී බව මට මතක ය. එතුමා ගැන මෙන් ම, අප රටේ නිදහස් අධ්‍යාපනය සඳහා එතුමා ඉටු කළ මහඟු සේවය ගැන ද, මම ඉදහිට පුවත්පත්වලින් කියවිමි. එහෙත්, එතුමාගේ පසුබිම පිළිබඳ ව ද, පවුලේ නොයෙක් දුෂ්කරතා මැද, මුල් අවධියේ එතුමා ලැබූ ශාස්ත්‍රීය ජයග්‍රහණ පිළිබඳ ව ද, එතුමාගේ වෘත්තීයමය සාර්ථකත්වය ගැන ද, සමාජ සේවාවන්හි, ජාතික දේශපාලනයේ සහ විශේෂයෙන් ම, අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයෙහි ජාතික මට්ටමින් ඉටු කළ දායකත්වය පිළිබඳ ව ද, ක්‍රමානුකූල ව හා අර්ථවත් ලෙස අධ්‍යයනය කිරීම මා ආරම්භ කළේ මෙම දේශනයට සූදානම් වන අවධියේදී ය.

ආචාර්ය කන්නන්ගර මහතා මූලසුන දැරූ, 1943 වසරේ ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපනය පිළිබඳ විශේෂ කමිටුවේ වාර්තාව, පිටු 160කින් හා පරිච්ඡේද 21කින් සමන්විත ය. එය Sessional Paper XXIV - 1943 ලෙස ද හැඳින්වේ. එම වාර්තාවෙහි, එවකට පැවතුණු මෙරට අධ්‍යාපන ක්‍රමය හා ප්‍රතිපත්තිමය යෝජනා පිළිබඳ ව පරිපූර්ණ විවරණයක් ඇතුළත් වේ. මෙම අවස්ථාවේ දී, එම වාර්තාවේ යෝජිත ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ ව හෝ එම ප්‍රතිසංස්කරණවල වැදගත්කම ගැන අදහස් දැක්වීමට හෝ මම බලාපොරොත්තු නොවෙමි. එහෙත් එම වාර්තාවේ, විවිධ පැතිකඩ පිළිබඳ ව ඇතුළත් වන නිරීක්ෂණ

හා යෝජනා පමණක්, අද මා ඇමතීමට බලාපොරොත්තු වන දූතට පවතින අධ්‍යාපන ගැටලු හා සම්බන්ධ වන අයුරු හුවා දැක්වීමට මම වැයම් කරමි.

I. හැඳින්වීම

රටක ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයට මාර්ගෝපදේශකත්වය සැලසෙන්නේ එම රටෙහි ජාතික විෂයමාලාවෙනි. එය පාසල් ක්‍රියාවලියට රාමුව සකස් කරන්නේ සියලු ම පාසල් සඳහා සාරධර්ම හා අරමුණු තීරණය කිරීමෙනි. ඒ මගින් පාසල් හැර යන දරුවනට පුරවැසියන් ලෙස සාර්ථක දිවිපෙවෙකක් ගත කිරීමට හැකි වේ. ඒ නිසා ජාතික විෂයමාලාවේ ප්‍රමුඛතම අවධානය යොමුවිය යුත්තේ පුද්ගල සංවර්ධනය සමෝධානික කිරීම කෙරෙහි ය. එවිට, දරුවා පාසල හැර ගිය පසු සංස්කෘතික, සමාජමය, දේශපාලනමය හා ආර්ථිකමය අංශයන් වෙත ප්‍රබල ව දායකවීමට සමත් වේ.

ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය මගින් වසර 13ක පාසල් දිවියක් වක්‍ර හතරක් ලෙස ලබා දෙනු ලැබේ. එනම්: ප්‍රාථමික වක්‍රය, කනිෂ්ඨ ද්විතීයික වක්‍රය, ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීයික වක්‍රය හා විද්‍යාලයික තලය යනුවෙනි.

එහෙයින් අපගේ අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ, විශේෂයෙන් ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීයික හා විද්‍යාලයික තලයේ පාඨමාලා මගින් කළ යුත්තේ, සියලු ම සිසුනට ඔවුන්ගේ අනාගතය, වැඩිදුර හා උසස් අධ්‍යාපනය සහ අනාගත වෘත්තීන් තෝරා ගැනීමට හැකියාවන් සලසා දීම යි. වැඩ ලෝකය හා ආර්ථික දිවි පෙවෙත මෙන් ම ව්‍යවසායකත්වය පිළිබඳ ව ද වඩා හුරුවක් ඇති කර ගැනීමට ද අධ්‍යාපන ක්‍රමය සිසුනට සහාය විය යුතු ය. එසේ වූ විට, පාසල් අධ්‍යාපනය නිමවූ පසු, වෙනස් වන ලෝකයෙන් එල්ල වන අභියෝගවලට වඩාත් නම්‍යශීලී ව මුහුණ දෙන්නට ඔවුන්ට හැකි වේ. මිනිසෙකු ලෙස වඩා පූර්ණ වූත්, විවිධ වූත් භූමිකාවකට අවශ්‍ය පූර්වාච්ඡානා විෂයමාලාවෙන් ඔවුනට සැපයිය යුතු ය.

මේ සම්බන්ධයෙන් ආචාර්ය කන්නන්ගර, එතුමාගේ අදහස් මෙසේ ඉදිරිපත් කරයි:¹

“පාසලේ මෙන් ම නිවසේත් ඉතා ම වැදගත් කාර්යයක් වන්නේ “වර්තය” සංවර්ධනය කිරීම යි. “වර්තය” යනුවෙන් අපි අදහස් කරන්නේ, විස්තර කළ නොහැකි, එහෙත් පහසුවෙන් හඳුනාගත හැකි, පොදු ආචාරශීලී බවේ සිට සාමාන්‍ය උපායශීලී බවත්, පරහිතකාමීත්වයත්, නායකත්වයත් දක්වා විහිදෙන යහපත් පුරවැසියෙක් බිහිකරන ගති ලක්ෂණ ය”.

ඉහත දැක්වෙන උපන්‍යාසය, ජාතික අධ්‍යාපන කොමිෂන් සභාවේ ස්ථාවරයට² ගැළපේ.

“පොදු අධ්‍යාපනය මගින් දරුවන් හැඩ ගැස්විය යුත්තේ පසු කාලයේ දී සිය වැඩිහිටි සහවරයින් හා එක්ව වැඩදායී හා සතුටුදායක දිවිපෙවෙතක් ගත කිරීමට යි. පාසල හැරයන විට ඔවුහු වැඩිහිටියන් බවට පත්ව සිටිය යුතු අතර, සිය පවුලේ ද, තමා ජීවත්වන ප්‍රජාව අතරේ ද, පූර්ණ වශයෙන් මුළු ජාතියේ ම ද යහපැවැත්ම උදෙසා දායකවන්නට අවශ්‍ය වූ දැනුම හා නිපුණතාවන්ගෙන් ඔවුන් ආස්‍ය විය යුතු වේ”.

මගේ දේශනයේ දී මා අදහස් කරන්නේ, පළමු ව, මෙරට ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීයික හා විද්‍යාලයීය තලයේ (Collegiate) විෂයමාලා පිළිබඳ ව ඊට අදාළ වන ජාත්‍යන්තර මිනුම් ලකුණු හා සසඳමින් ඔබ දැනුවත් කිරීමට ය. ඉන් ඉක්බිතිව, මේ අධ්‍යාපන මට්ටම් දෙකට බලපාන ප්‍රධාන ගැටලු දෙකක් වෙත අවධානය යොමු කරන්නෙමි. (1) මින් පළමු වැන්න, සිසුන්ගේ මානසික හා ශාරීරික සෞඛ්‍යයට දැඩි ව බලපාන්නා වූත්, ශාස්ත්‍රීය ආතතියට හේතුවන්නා වූත්, ප්‍රමාණයට වැඩි බරක් උසුලන පාසල් විෂයමාලාව වෙත පොදුවේ එල්ල වන විවේචනය යි. (2) දෙ වැන්න, 21 වන සියවසේ අධ්‍යාපනය ලබන්නවුන් මුහුණ දෙන අභියෝගවලට සරිලන අන්දමේ පුළුල් කුසලතා සමූහයක් මෙම පාසල් විෂයමාලාවෙන් සිසුන්ට සැපයේ ද යන්න යි. අවසාන වශයෙන් මා බලාපොරොත්තු වන්නේ, අපගේ සිසුන් පාසලේ දී උගන්නා දෑ, ජාතික තලයේ ආයතන මගින් අධ්‍යාපන සුදුසුකම් පිළිගැනීම සඳහා ඉදිරිපත් කොට ඇති අවශ්‍යතාව මෙන් ම, ඊටත් වඩා, අපගේ පාසල් හැර යන ළමුයින්ගේ අවශ්‍යතාවන් (සිතැඟි ද) ඉටු කරන්නා වූ අයුරින්

පාසල් විෂයමාලාව උපරිම මට්ටමකට පත් කරගැනීම සඳහා යෝජිත සංශෝධන ගැන මාගේ අදහස් ඉදිරිපත් කිරීමට යි.

ආර්. එස්. මැදගම මහතා විසින් පවත්වන ලද 25 වන ආචාර්ය සී. ඩබ්ලිව්. ඩබ්ලිව්. කන්නන්ගර සැමරුම් දේශනයේ³ දී “කන්නන්ගර යුගයෙන් පසු සිදු වූ අධ්‍යාපන සංශෝධන විමසීම පශ්චාත් කන්නන්ගර යුගයේ අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ සමාලෝචනයක්” යන මැය යටතේ, 1939 සිට ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපනයේ විකාශය පිළිබඳ ව සංක්ෂිප්ත විස්තරයක් ඉදිරිපත් වේ. එහි අවසානයේ දී, මෙරට අනාගත පරපුර වෙනුවෙන්, සියලු පාර්ශ්වයන්ගේ එකඟත්වය ඇතිව, අධ්‍යාපන සංශෝධන යෝජනාවලියක් සකස් කොට, ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් ලෙස ඒවා ක්‍රියාවට නැංවීමේ වැදගත්කම එතුමා ප්‍රකාශ කරයි.

ඉන් පසුව ආචාර්ය සී. ඩබ්ලිව්. ඩබ්ලිව්. කන්නන්ගර 27 වන අනුස්මරණ දේශනයේ⁴ දී ආචාර්ය උපාලි එම්. සේදර මහතා “කන්නන්ගර යුගයෙන් ඔබ්බට: 21 වන සියවස සඳහා අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණ” යන මැයෙන් ඉදිරිපත් කළ කරුණු අතරෙහි, අද අපේ රට මුහුණ පා සිටින අධ්‍යාපන ගැටලුවලට විශේෂ අවධානය යොමු කළ අතර විෂයමාලාවේ ශාස්ත්‍රීයමය වූත්, විභාග ඉලක්ක වූත් ස්වභාවය ගැන ද විශේෂයෙන් සඳහන් කළේ ය. තව ද, 21 වන සියවසේ අධ්‍යාපන අපේක්ෂාවන්ට ගැළපෙන්නා වූ ඉගැන්වීම් ක්‍රමවේදයක් හා ඇගයීම් ක්‍රමවේදවල සංශෝධන ඇති වීමේ අවශ්‍යතාව පිළිබඳ ව ද සාකච්ඡා කළේ ය.

අද මගේ දේශනය, එම දේශන දෙකෙහි අඩංගු වූ මුඛ්‍ය කරුණුවලට පරිපූරකයක් වේ.

2. අධ්‍යාපන ක්‍රමය

අතීත වකවානුවක බ්‍රිතාන්‍යයේ යටත් විජිතයක් ව තිබූ වෙනත් පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලීය රටවල් බොහොමයක් මෙන් ශ්‍රී ලංකාව ද බ්‍රිතාන්‍ය ක්‍රමය මත පදනම් වූ අධ්‍යාපන ක්‍රමයකට හිමිකම් ලැබී ය. විශේෂයෙන් ම, ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතියික හා විද්‍යාලයීය තලයේ අධ්‍යාපන ක්‍රම බ්‍රිතාන්‍ය ක්‍රමය අනුව සකස් කොට ඇති අතර,

අ.පො.ස. (සාමාන්‍ය පෙළ) හා අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) සුදුසුකම් සකස් කිරීමේ දී ඒවායේ තීරක එක්සත් රාජ්‍යයේ සුදුසුකම් මට්ටමට සමාන වන ලෙස නිර්මාණය කර තිබේ.

2.1 ගෝලීය සුදුසුකමක් ලෙස සාමාන්‍ය අධ්‍යාපන සහතිකය

ශ්‍රී ලංකාවේ ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතියික හා විද්‍යාලයීය තලයේ අධ්‍යාපනය සඳහා ගත කරන කාලය මුළුමනින් ම උපයෝගී කොට ගෙන ඇත්තේ අ.පො.ස. (සාමාන්‍ය පෙළ) හා අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) යන ජාතික සුදුසුකම් සඳහා සිසුන් පුහුණු කිරීමට යි.

අ.පො.ස. යනුවෙන් හැඳින්වෙන අධ්‍යාපන පොදු සහතික පත්‍රය, එක්සත් රාජධානියේ, වෙසෙසින් ම එංගලන්තය, වේල්සය, සහ උතුරු අයර්ලන්තයේ ප්‍රදාන දීමෙහි යෙදෙන ආයතනවලින් මූලාරම්භ වූ විෂය-විශේෂ වූ ශාස්ත්‍රීය සුදුසුකම් පෙළකි.

අ.පො.ස. තුන් පෙළකින් සමන්විත ය. එය අනුක්‍රමික ධුරාවලියක් වශයෙන් නැගී යන්නා වූ සාමාන්‍ය පෙළ, උසස් උපකාරී පෙළ (Advanced Subsidiary Level) හා උසස් පෙළ යනුවෙන් සැදුනකි. 1988 දී එංගලන්තයේ, වේල්සයේ හා උතුරු අයර්ලන්තයේ අ.පො.ස. සාමාන්‍ය පෙළ සුදුසුකම වෙනුවට සාමාන්‍ය ද්විතියික අධ්‍යාපන සහතිකය (GCSE) හඳුන්වා දෙන ලදී.

දැනට අ.පො.ස. (සාමාන්‍ය පෙළ) හා අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) සහතික සුදුසුකම්, ශ්‍රී ලංකාවත් ඇතුළු ව, බංග්ලාදේශය, බ්‍රහ්මාන්ඩ, ඉන්දියාව, මැලේසියාව, මුර්සිය, පකිස්ථානය, සි ෂෙල්ස්, සිංගප්පූරුව සහ සිම්බාබ්වේ වැනි බොහෝ පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලීය රටවල භාවිත වේ. මේ අතරින් බොහෝ රටවල මේ විභාගය මෙහෙය වන්නේ එක්සත් රාජධානිය පාදක වූ සංවිධාන, කේම්බ්‍රිජ් ජාත්‍යන්තර පරීක්ෂණ (CIE) හා පියර්සන් ඉන්ටර්නැෂනල් යන මේවා මගිනි.

අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) අවසාන විභාගයට සාමාන්‍යයෙන් පෙනී සිටින්නේ දැ අවුරුද්දක් පංතියෙහි ඉගෙනීමෙන් ද 13 වසරක් පාසල්

අධ්‍යාපනයෙහි යෙදීමෙන් ද පසුව ය. මෙම විභාගය පාසල් අධ්‍යාපනය අවසානයේ ලබන සහතිකයක් සේ ද සැලකේ. අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) මූලික ව ම නිර්මාණය කොට ඇත්තේ, එම රටවල විශ්වවිද්‍යාලයට ඇතුළුවන්නට අපේක්ෂා කරන සිසුන්ට, යම් විෂය ක්ෂේත්‍රයක් ඇසුරින් අවශ්‍ය වන අවබෝධය, කුසලතා සහ දැනුම පිළිබඳ ලබා ඇති මට්ටම තීරණය කිරීමට ය. බොහෝ විශ්වවිද්‍යාලවලට බඳවා ගන්නේ උසස් පෙළ විෂයයන් 3ක් පාදක කොට ගෙන හෙයින්, සාමාන්‍යයෙන් සිසුන් ඉදිරිපත් වන්නේ උසස් පෙළ විෂයයන් තුනකට ය.

අ.පො.ස. (සාමාන්‍ය පෙළ) සැලසුම් සකස් කොට ඇත්තේ, වඩා ගැඹුරු වූත් ශාස්ත්‍රීය වශයෙන් වඩා දුෂ්කර වූත් අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) ට පිවිසෙන්නට තැනු මං පෙතක් ලෙසට ය. අ.පො.ස. (සාමාන්‍ය පෙළ) දැ අවුරුදු අධ්‍යයන කාලයකට සීමා වන අතර, ශිෂ්‍යයා එහි අවසාන පරීක්ෂණයට මුහුණ දෙන්නේ වසර 11ක පාසල් කාලයක අවසානයේ දී ය. බොහෝ රටවල, ගෝලීය සුදුසුකම් වශයෙන් අ.පො.ස. (සාමාන්‍ය පෙළ) සම්පූර්ණ කිරීම සඳහා සමත් විය යුතු විෂයයන් ගණන 5ක් හෝ 6ක් වේ.

අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) අවසානය දක්වා අධ්‍යයන කටයුතුවල නියැලෙන්නට අපේක්ෂා කරන සිසුන්ට ඒ සඳහා අවම පිවිසුම් අවශ්‍යතාවක් සම්පූර්ණ කිරීමට සිදු වේ. එනම්, මවිබස හා ගණිතය ඇතුළු ව, කිසියම් විෂය ගණනක සාමාර්ථය ලබා ගැනීම යි.

සිසුන්ට අධ්‍යයන කිරීමට ඇති පාඩම්වල දුෂ්කරතා මට්ටමත්, ඒවායේ දැනුම් සම්භාරයත් අනුව සිසුන්ට ඒ සඳහා අවශ්‍ය කාල පරාසය සලකා බලා මනාව නිර්ණය කළ අධ්‍යයන සැලැස්මක් අ.පො.ස. (සාමාන්‍ය පෙළ) හා අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) සුදුසුකම් ලැබීම සඳහා සැලසුම් කොට තිබේ.

අ.පො.ස. (සාමාන්‍ය පෙළ) හා අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) විෂයමාලාව නිර්මිත ව ඇත්තේ, අධ්‍යයන වැඩසටහන සඳහා ගත වන කාලය තුළ සෑම විෂයකට ම මාර්ගෝපදේශිත ඉගෙනුම් පැය (GLH) නියමිත සංඛ්‍යාවක් අඩංගු වේ යැයි උපකල්පනය කරමිනි. මාර්ගෝපදේශිත ඉගෙනුම් පැය යනුවෙන් හඳුන්වන්නේ නියාමනය

කරන ලද සුදුසුකම් විශේෂයක ප්‍රමාණය පිළිබඳ ප්‍රකාශනයකි. අධ්‍යයනය කෙරෙන ඉගෙනුම් කොටසක් වෙත ගුරුවරුන් සමග විශේෂිත මග පෙන්වීමක් ඇති ව ගත කරන කාල වකවානුව මාර්ගෝපදේශිත ඉගෙනුම් පැය ලෙස හඳුන්වා දිය හැකි ය. පන්තිය තුළ කෙරෙන ඉගැන්වීම් ද, පැවරුම් ක්‍රියාකාරකම් හා වෙනත් අධීක්ෂිත පාඩම් වැඩ ද මීට ඇතුළත් විය හැකි ය. සිසුවෙක් අධ්‍යයනයට සූදානම් වීම, පාඩම් කිරීම හා ඇගයීම යන මේවා සඳහා ගත කරන කාලය හා මාර්ගෝපදේශිත ඉගෙනුම් පැය ගණන එක් කිරීමෙන්, කිසියම් විෂයයක් සඳහා යොදන මාර්ගෝපදේශිත ඉගෙනුම් පැය (notional learning hours) ගණන කෙතෙක් දැයි අනුමාන වශයෙන් තීරණය කළ හැකි ය. අධ්‍යයන වැඩසටහනක් සඳහා අපේක්ෂිත ඉගෙනුම් පැය ගණන හඳුන්වන්නේ එම සුදුසුකම ප්‍රදානය කිරීම සඳහා අවශ්‍ය ඉගෙනුම් සම්භාරය ලෙසයි.

එක්සත් රාජධානියෙහි පිරිනමන අ.පො.ස. (සාමාන්‍ය පෙළ) සහ අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) සුදුසුකම් සඳහා විශේෂිත රාමුවක් පනවා ඇත. ඒ අනුව සාමාන්‍යයෙන් එකක් අවුරුදු දෙකකට සීමා වන පරිදි යොදන අධ්‍යයන වැඩසටහනට ගත වන කාල පරාසය තුළ සාමාන්‍ය පෙළ විෂය නිර්දේශය සඳහා මාර්ගෝපදේශිත ඉගෙනුම් පැය 130 (GLH⁶) වශයෙන් ද, උසස් පෙළ විෂය නිර්දේශය සඳහා මාර්ගෝපදේශිත ඉගෙනුම් පැය 360 (GLH⁷) වශයෙන් ද තීරණය කොට තිබේ.

2.2 ශ්‍රී ලාංකීය සුදුසුකමක් ලෙස සාමාන්‍ය අධ්‍යාපන සහතිකය

ශ්‍රී ලංකාවේ ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතියික වකුයට 10 වන ශ්‍රේණිය (14-15 වයස් කාණ්ඩය) හා 11 වන ශ්‍රේණිය (15-16 වයස් කාණ්ඩ) ඇතුළත් වන අතර, අ.පො.ස. (සාමාන්‍ය පෙළ) විභාගයට සම්බන්ධ වේ. විද්‍යාලයීය තලයට 12 වන ශ්‍රේණිය (16-18 වයස් කාණ්ඩය) සහ 13 වන ශ්‍රේණිය (17-19) වයස් කාණ්ඩය ඇතුළත් වන අතර එය යොමු වන්නේ අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) විභාගයට යි. මේ විභාග, ඒවාට අදාළ සුදුසුකම්වලට යොමු වන අතර, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ විභාග දෙපාර්තමේන්තුව වාර්ෂික ව විභාග මෙහෙයවයි.

2.2.1 ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීයික විෂයමාලාව

ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීයික විෂයමාලාවට හර විෂයයන් හයක් ඇතුළත් ය. එනම් පළමු බස, ආගම, ගණිතය, විද්‍යාව, ඉතිහාසය, ඉංග්‍රීසි භාෂාව සහ පහත දැක්වෙන විෂය කාණ්ඩ තුනෙන්, එකකින් එකක් බැගින් තෝරා ගත් වෛකල්පිත විෂයයන් තුනකි.

- i 1 වන විෂය කාණ්ඩය - භූගෝල විද්‍යාව, පුරාවැසි අධ්‍යාපනය හා රාජ්‍ය පරිපාලනය, ව්‍යවසායකත්ව අධ්‍යාපනය, චිරන්තන හා නූතන භාෂා (පාලි, සංස්කෘති, ප්‍රංශ, ජර්මානු, හින්දි, ජපන් සහ අරාබි) සිංහල/දෙමළ දෙවන බස ලෙස
- ii 2 වන විෂය කාණ්ඩය - සංගීතය (පෙරදිග/අපරදිග/ කර්නාටක) වික්‍රශිල්පය/ නැටුම් (දේශීය/ඉන්දියානු) නාට්‍ය හා වේදිකා කලාව (සිංහල, දෙමළ, ඉංග්‍රීසි), සාහිත්‍යය (සිංහල/දෙමළ/ඉංග්‍රීසි හා අරාබි)
- iii 3 වන විෂය කාණ්ඩය - තොරතුරු තාක්ෂණය, කෘෂි කර්මාන්තය හා ආහාර තාක්ෂණය, ධීවර කර්මාන්තය හා ආහාර තාක්ෂණය, නිර්මාණ හා තාක්ෂණය, කලා ශිල්ප, ගෘහ ආර්ථික විද්‍යාව, විද්‍යුත් ලේඛනය හා ලඝු ලේඛනය සෞඛ්‍යය හා ශාරීරික අධ්‍යාපනය, සන්නිවේදනය සහ මාධ්‍යවේදය

පහත වගුවෙන් දැක්වෙන්නේ ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීයික පංතිවල විෂයයන් නවයක් ඉගැන්වීම සඳහා අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය විසින් කාලය වෙන් කිරීමට අපේක්ෂා කරන ආකාරයත්, අනුමත කරන ලද විෂය නිර්දේශයට අනුව එක් එක් විෂයයන් ඉගැන්වීමට අවශ්‍ය වන සම්පූර්ණ කාල පරිච්ඡේද ගණන පිළිබඳ ව ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනයේ (NIE) මාර්ගෝපදේශයනුයේ ය.

විෂය	සතියකට ඇති කාලවිච්ඡේද සංඛ්‍යාව*	විෂය නිර්දේශයට අනුව කාල පරිච්ඡේද ගණන**	
		10 ශ්‍රේණිය	11 ශ්‍රේණිය
1. ආගම	2	60	60
2. පළමුබස	5	160	160
3. ගණිතය	6	190	190
4. විද්‍යාව	6	165	164
5. ඉංග්‍රීසි භාෂාව	5	90	90
6. ඉතිහාසය	3	174	177
7. කාණ්ඩ විෂය 1*	3	90	80
8. කාණ්ඩ විෂය 2**	3	90	90
9. කාණ්ඩ විෂය 3***	3	90	90
පුස්තකාල භාවිතය	1		
වෙනත් ක්‍රියාකාරකම්	3		
එකතුව	40	1109	1101

* අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය මගින් නිකුත් කළ වක්‍රලේඛවල නිර්දේශ*

** ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය මගින් සම්පාදිත විෂය නිර්දේශවල සඳහන් නිර්දේශ

ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීයික වක්‍රයේ උගන්වන සෑම විෂයයක් ම අ.පො.ස. (සාමාන්‍ය පෙළ) සුදුසුකම්වලට ඇතුළත් බව සැලකේ. මේ නිසා ශ්‍රී ලංකාවේ ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීයික අධ්‍යාපනය අ.පො.ස. (සාමාන්‍ය පෙළ) විභාගයට අනිවාර්ය වූ පුහුණු වැඩසටහනක් බවට පත් වී තිබේ.

1940 ගණන්වල වුව ද තත්ත්වයේ මීට වැඩි වෙනසක් නොතිබුණි. ඒ සම්බන්ධයෙන්, ද්විතීයික පාසල් ගැන සඳහන් කරන විශේෂ කමිටු වාර්තාව¹ මෙසේ කියයි.

“සිසුන් ඇතුළත් වන විශේෂ කණ්ඩායම් තීරණය කළ ද, නියමිත විභාගය මගින් විෂයමාලාවේ ආධිපත්‍යය දැරීම නොවේ.”

“එහෙත් ලංකාවේ ද්විතීයික අධ්‍යාපනය මුළුමනින් ම පාහේ ලන්ඩන් මැට්‍රිකුලුලේෂන් විභාගයේ ආධිපත්‍යයට යටත් යැයි කීම අතිශයෝක්තියක් නොවේ.”

එක ම අධ්‍යයන වැඩසටහනේ වුව ද උගන්වන විෂයවල දුෂ්කරතා මට්ටම එකිනෙකට වෙනස් විය හැකි බැව් ශාස්ත්‍රීය ප්‍රජාව පිළිගනී. එම නිසා එවැනි විෂයවල ශ්‍රේණි සංසන්දනය කරන්නේ එම විෂයවල සාපේක්ෂ වැදගත්කමට උචිත බර ප්‍රමාණයක් ඒවාට පැවරීමෙන් පසුව ය. යම් විෂයයක දුෂ්කරතා මට්ටමට අදාළ වන ප්‍රධාන සංරචකයක් වන්නේ එම විෂයයට ඇතුළත් වන වැඩ ප්‍රමාණය හෝ විෂයයට සම්බන්ධ වන ඉගෙනුම් පැය ප්‍රමාණය යි. දැනට පවතින අ.පො.ස. (සාමාන්‍ය පෙළ) විෂයමාලාව යටතේ උගන්වන විෂයයන් ආශ්‍රිත ව, විවිධ විෂයයන් ඉගැන්වීමේ කාල සීමාව පිළිබඳ ව ද සැලකිය යුතු විචලනා ඇති බැව් පෙනී යයි. එහෙයින් මෙම විෂයයන් නවයෙහි ශ්‍රේණි එක සමාන වූ මිනුම් දණ්ඩකින් මැනීම, සිසුන්ගේ සාධනය වාර්තා කිරීමට යෝග්‍ය හෝ සාධාරණ ක්‍රමයක් යැයි පිළිගත නො හැකිය.

2.2.2 විද්‍යාලීය තලයේ විෂයමාලාව - ශාස්ත්‍රීය ධාරාව

අ.පො.ස. (සාමාන්‍ය පෙළ) විභාගයේ දී පළමු බස හා ගණිතය ඇතුළු ව, අවම වශයෙන් ප්‍රධාන විෂයයන් 3කින් සම්මාන සාමර්ථය ද සමග සාමර්ථය 6ක් ලබන්නා වූ සිසුවාට රජයේ හෝ පුද්ගලික පාසලක අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) පංතියට ප්‍රවේශ වීමට සුදුසුකම් හිමි වේ.

විද්‍යාලීය තලයේ අධ්‍යාපනය විස්තර කෙරෙන්නේ අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) විෂයමාලාව හදාරන සිසුන්ට ලද හැකි විෂයධාරා අනුව ය. පුළුල් විෂයධාරා සයකින් එය සැදී ඇත. එනම්: කලා විෂයයන්, වාණිජ, ජීව විද්‍යාව, භෞතික විද්‍යාව, ජීව-පද්ධති තාක්ෂණය, ඉංජිනේරු තාක්ෂණය යන මේවා ය. කිසියම් ධාරාවක් තෝරා ගැනීම සඳහා සිසුන් සපුරාගත යුතු අතිරේක සුදුසුකම් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ 2008/17 වකුලේඛයේ විස්තර කොට තිබේ.

අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) විභාගය සඳහා ඇති විෂයන්ගේ සම්පූර්ණ ගණන 53කි. දැ අවුරුදු කාල සීමාවක් තුළ විෂය නිර්දේශය පියවීමට,

පාසලේ දී මුළුමනින් කාලපරිච්ඡේද 600ක් තුළ සෑම විෂයක් ම ඉගැන්වීමට අපේක්ෂා කෙරේ.

ශිෂ්‍යයෙකු විසින් අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) සඳහා විෂයයන් හා විෂය සංයෝජනයක් තෝරා ගැනීමට මාර්ගෝපදේශය සලසන්නේ අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ පාසල් කටයුතු අංශය මගින් ප්‍රකාශිත 2016/13 අංක දරන චක්‍රලේඛය යි¹⁰. මෙම ක්‍රියාවලිය මුළුමනින් ම රඳ පවත්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිසම මගින් රජයේ විශ්වවිද්‍යාල සඳහා නිර්දේශ කොට ඇති ඇතුළත් කිරීමේ උපමාන මත ය. මෙම ක්‍රියාවලිය ඉතා ව්‍යාකූල බව චක්‍රලේඛය මගින් ද පිළිගන්නා කරුණක් වන්නේ, සමහර සිසුන්ට 12 වන ශ්‍රේණිය ආරම්භයේ දී නිවැරදි විෂය සංයෝජනය තෝරා ගැනීමට නොහැකි වීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ඔවුන්ට විශ්වවිද්‍යාලයට ඇතුළුවීමේ දී දුෂ්කරතාවලට මුහුණ දීමට සිදු වීම මත ය.

පසුගිය වසර 75ක පමණ කාල වකවානුවක් තුළ විද්‍යාලයීය තලයේ අධ්‍යාපනයේ වැඩි වෙනසක් සිදු වී නොමැති වීම බේදනීය වන බව ඒ පිළිබඳ ව විශේෂ වාර්තාවෙහි ප්‍රකාශ වන අදහස්වලින් පෙනී යයි.

“දහ අටවන වියේ දී පාසල හැර යන සියලු ම සිසුවෝ විශ්වවිද්‍යාලයට ඇතුළත් නොවෙති. එමෙන් ම, පාසල් දිවියේ අවසාන දෑ අවුරුද්ද තුළ දී පාසල් විෂයමාලාව, විශ්වවිද්‍යාලයේ අවශ්‍යතාවන්ගේ ආධිපත්‍යයට නතු වීම ද, සත්තකින් ම, කමනිය නොවේ.”¹¹

විවිධ විෂයධාරා යටතේ විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රවේශය සඳහා විෂය සංයෝජන තෝරා ගැනීමට මාර්ගෝපදේශ

කලා විෂයධාරාව සඳහා විෂයයන් තෝරා ගැනීමට මාර්ගෝපදේශ

අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) විභාගය සඳහා කලා විෂයධාරාවේ විෂය ගණනාවක් ඇත. ඒ නිසා මේ විෂයයන් කාණ්ඩ හතරකට වර්ග කොට තිබේ.

1 වන කාණ්ඩය - සමාජවිද්‍යාව/ව්‍යවහාරික සමාජ අධ්‍යයනය: ආර්ථික විද්‍යාව, භූගෝල විද්‍යාව, ඉතිහාසය, ගෘහ ආර්ථික විද්‍යාව, කෘෂි විද්‍යාව හෝ ගණිතය හෝ සංයෝජන ගණිතය, සන්නිවේදන හා මාධ්‍ය අධ්‍යයනය, තොරතුරු හා සන්නිවේදන තාක්ෂණය, ගණකාධිකරණය හෝ ව්‍යාපාර සංඛ්‍යානය, දේශපාලන විද්‍යාව, තර්ක ශාස්ත්‍රය හා විද්‍යාත්මක ක්‍රමය, තාක්ෂණික විෂයයන් අතුරින් එක් විෂයයක් (සිවිල් තාක්ෂණය, විදුලි, විද්‍යුත් හා තොරතුරු තාක්ෂණය, කෘෂි තාක්ෂණය, යාන්ත්‍රික තාක්ෂණය, ආහාර තාක්ෂණය, ජීව - උපාය තාක්ෂණය)

2 වන කාණ්ඩය - ආගම් හා ශිෂ්ටාචාර: බුද්ධ ධර්මය හෝ බෞද්ධ ශිෂ්ටාචාරය, හින්දු ධර්මය හෝ හින්දු ශිෂ්ටාචාරය, ක්‍රිස්තු ධර්මය හෝ ක්‍රිස්තියානි ශිෂ්ටාචාරය, ඉස්ලාම් ධර්මය හෝ ඉස්ලාම් ශිෂ්ටාචාරය, ග්‍රීක හා රෝමානු ශිෂ්ටාචාරය.

3 වන කාණ්ඩය - සෞන්දර්ය අධ්‍යයනය, සෞන්දර්ය විෂයට විෂය පථ හතරක් ඇතුළත් වේ. ඒවා නම්: චිත්‍ර කලාව, නැටුම් (සිංහල හෝ හරත), සංගීතය (පෙරදිග, අපරදිග හෝ කර්නාටක) නාට්‍ය හා රංග කලාව (සිංහල දෙමළ හෝ ඉංග්‍රීසි)

4 වන කාණ්ඩය - භාෂා: මෙහි විෂය පථ තුනකි. එනම්: ජාතික භාෂා (සිංහල, දෙමළ, ඉංග්‍රීසි), සම්භාව්‍ය භාෂා (අරාබි, පාලි, සංස්කෘත) විදේශ භාෂා (චීන, ප්‍රංශ, ජර්මානු, හින්දි, ජපන්, මැලේ, රුසියානු)

❖ **කලා විෂය ධාරාවේ විෂය සංයෝජන තෝරා ගැනීම සඳහා වන මාර්ගෝපදේශ**

■ ශිෂ්‍යයන් අවම වශයෙන් පළමු කාණ්ඩයෙන් එක් විෂයයක් තෝරා ගත යුතු ය. මේ නීතියට අතිරේක තුනකි. එනම්:

අ. ශිෂ්‍යයින් ජාතික භාෂා තුනක් තෝරා ගැනීම 4 වන කාණ්ඩයෙන් සිංහල, දෙමළ, සහ ඉංග්‍රීසි විෂය තුන තෝරා ගතහොත්, 1 වන කාණ්ඩයෙන් එක විෂයයක් වත් තෝරා ගත යුතු නැත

ආ. ජාතික භාෂා සහ සම්භාව්‍ය භාෂා සංයෝජනය තෝරා ගන්නා ශිෂ්‍යයින් 1 වන කාණ්ඩයෙන් එක විෂයයක් වත් තෝරා ගැනීම අවශ්‍ය නැත

ඇ. 4 වන කාණ්ඩයෙන් භාෂා දෙකක් සහ, තෙවන විෂයය ලෙස, 2 වන සහ 3 වන කාණ්ඩයෙන් ආගම්/ශිෂ්ටාචාර හෝ සෞන්දර්ය විෂයයක් ද තෝරන ශිෂ්‍යයා, 1 වන කාණ්ඩයෙන් එක විෂයයක් වත් තෝරා ගත යුතු නැත

■ ශිෂ්‍යයාට 1 වන කාණ්ඩයෙන් පමණක් විෂයයන් තුන ම තෝරා ගැනීමට ද හැකි ය

■ සිසුවෙකුට උපරිම වශයෙන් විෂයයන් දෙකක්, 2 වන කාණ්ඩයෙන් තෝරා ගත හැකි ය. එහෙත්, විෂයයක් ලෙස ආගමක් තෝරා ගත හොත්, ඒ ආගමට සම්බන්ධ ශිෂ්ටාචාරය, මෙම කාණ්ඩයෙන් වෙන ම විෂයක් ලෙස තෝරා ගත නොහැකි ය.

උදා: ආගම (බුද්ධාගම) තේරුවේ නම් බෞද්ධ ශිෂ්ටාචාරය දෙවෙනි විෂයය ලෙස තෝරා ගත නොහැකි ය.

■ 3 වන කාණ්ඩයෙහි විෂය ක්ෂේත්‍ර 4න්, විෂය දෙකක් සිසුන්ට තෝරා ගත හැකි ය

■ ශිෂ්‍යයාට 4 වන කාණ්ඩයෙන්, උපරිම වශයෙන් විෂය දෙකක් තෝරා ගැනීමට අවසර තිබේ. ඒ අනුව 4 වන කාණ්ඩයෙන් විෂයයන් දෙකක් තෝරා ගතහොත්, තුන් වන විෂයය, වෙනත් ඕනෑ ම කාණ්ඩයකින් තෝරා ගත හැකි ය.

ව්‍යාපාර විෂයධාරාව සඳහා විෂය තෝරා ගැනීමට මාර්ගෝපදේශ

සිසුන් පහත දැක්වෙන විෂය අතරින් අවම වශයෙන් විෂය දෙකක් තෝරා ගත යුතු ය. එනම්: ව්‍යාපාර අධ්‍යයනය, ආර්ථික විද්‍යාව, සහ ගණකාධිකරණය. පහත දැක්වෙන විෂය අතරින්, තමාගේ තුන් වන විෂයය තෝරා ගත හැකි ය. එනම්: කෘෂි විද්‍යාව, භූගෝල විද්‍යාව, ව්‍යාපාර සංඛ්‍යානය, ජර්මානු ඛස, සංයුක්ත ගණිතය හෝ ගණිතය, ඉතිහාසය, දේශපාලන විද්‍යාව, ඉංග්‍රීසි, තර්ක ශාස්ත්‍රය හා විද්‍යාත්මක ක්‍රමය, ප්‍රංශ ඛස, තොරතුරු හා සන්නිවේදන තාක්ෂණය.

ජීව විද්‍යා විෂයධාරාව සඳහා විෂය තෝරා ගැනීමට මාර්ගෝපදේශ

මෙම ධාරාවේ ඉගෙන ගැනීමට අපේක්ෂා කරන සිසුන්, ජීව විද්‍යාවක්, පහත දැක්වෙන විෂය අතරින් දෙකකුත් තෝරා ගත යුතු ය. එනම්: රසායනික විද්‍යාව, භෞතික විද්‍යාව, ගණිතය, කෘෂි විද්‍යාව, එහෙත් විශ්වවිද්‍යාලයේ දී වෛද්‍ය විද්‍යාව, දත්ත වෛද්‍ය විද්‍යාව, හෝ පශු වෛද්‍ය විද්‍යාව හැදෑරීමට අපේක්ෂා කරන සිසුවා, ජීව විද්‍යාව, රසායනික විද්‍යාව හා භෞතික විද්‍යාව යන විෂයයන්ගේ සංයෝජන ම හැදෑරිය යුතු ය.

භෞතික විද්‍යා විෂයධාරාව සඳහා විෂය තෝරා ගැනීමට මාර්ගෝපදේශ

මෙම විෂයධාරාව හැදෑරීමට අපේක්ෂා කරන සිසුන් පහත දැක්වෙන විෂය අතුරෙන් 3ක් තෝරා ගත යුතු ය. එනම්: රසායනික විද්‍යාව, භෞතික විද්‍යාව, සංයුක්ත ගණිතය, උසස් ගණිතය. එහෙත්, විශ්වවිද්‍යාලයේ දී ඉංජිනේරු විද්‍යාව හැදෑරීමට අපේක්ෂා කරන සිසුන්, රසායන විද්‍යාව, සංයුක්ත ගණිතය හා භෞතික විද්‍යාව යන විෂය සංයෝජනය ම තෝරා ගත යුතුය.

ඉංජිනේරු තාක්ෂණය විෂයධාරාව සඳහා විෂය තෝරා ගැනීමට මාර්ගෝපදේශ

මෙම විෂයධාරාව තෝරා ගන්නා සිසුන්, ඉංජිනේරු තාක්ෂණය හා තාක්ෂණය සඳහා විද්‍යාව යන විෂය දෙක

තෝරා ගත යුතු ය. තුන්වන විෂයය පහත සඳහන් විෂය අතුරින් තෝරා ගත හැකි ය. එනම්: ආර්ථික විද්‍යාව, භූගෝල විද්‍යාව, ගෘහ ආර්ථික විද්‍යාව, ඉංග්‍රීසි, සන්නිවේදනය හා මාධ්‍ය අධ්‍යයනය, තොරතුරු හා සන්නිවේදන තාක්ෂණය, චිත්‍ර කලාව, ව්‍යාපාර අධ්‍යයනය, කෘෂි විද්‍යාව, ගණකාධිකරණය හා ගණිතය

ජීව පද්ධති තාක්ෂණ විෂයධාරාව සඳහා විෂය තෝරා ගැනීමට මාර්ගෝපදේශ

මෙම විෂයධාරාව ඉගෙනීමට අදහස් කරන සිසුන් ජීව පද්ධති තාක්ෂණය හා තාක්ෂණය සඳහා විද්‍යාව යන විෂය දෙකම තෝරාගත යුතු ය. තුන්වන විෂයය පහත සඳහන් විෂය අතුරින් තෝරාගත හැකි ය. එනම්: ආර්ථික විද්‍යාව, භූගෝල විද්‍යාව, ගෘහ ආර්ථික විද්‍යාව, ඉංග්‍රීසි, සන්නිවේදන හා මාධ්‍ය අධ්‍යයනය, තොරතුරු හා සන්නිවේදන තාක්ෂණය, චිත්‍ර කලාව, ව්‍යාපාර අධ්‍යයනය, කෘෂි විද්‍යාව, ගණකාධිකරණය හා ගණිතය

විෂය සංයෝජන තෝරා ගැනීම සඳහා ඉහත දැක්වෙන මාර්ග දර්ශක ඉතා දරදඬු ය. සිසුන්ට සිය රුචිකත්වය අනුව විෂය තෝරා ගැනීමට ඒවායින් ලැබෙන නම්‍යතාව අල්ප ය.

විද්‍යාලයීය තලයේ දී අදාළ විෂය ඉගැන්වීම සඳහා අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය කාලය වෙන් කිරීමට අදහස් කරන ආකාරයත්, අනුමත කළ විෂය නිර්දේශයට අනුව එක් එක් විෂය ඉගැන්වීම සඳහා අවශ්‍ය සම්පූර්ණ කාල පරිච්ඡේද ගණන පිළිබඳ ව ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනයේ මාර්ගෝපදේශයනුත් පහත ඇති වගුවේ දැක් වේ.

විෂයය		සතියකට කාල පරිච්ඡේද ගණන *	විෂය නිර්දේශයට අනුව කාල පරිච්ඡේද ගණන **	
			12 ශ්‍රේණිය	13 ශ්‍රේණිය
ප්‍රධාන විෂය 1		10	300	300
ප්‍රධාන විෂය 2		10	300	300
ප්‍රධාන විෂය 3		10	300	300
පොදු ඉංග්‍රීසි		6	325	
GIT (12 ශ්‍රේණිය පමණි)		2	60	-
වෙනත් ක්‍රියාකාරකම්	12 ශ්‍රේණිය	2		
	13 ශ්‍රේණිය	4		
එකතුව		40		

* අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය මගින් නිකුත් කළ වකුලේඛවල නිර්දේශ¹⁰

** ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය මගින් සම්පාදිත විෂය නිර්දේශවල සඳහන් නිර්දේශ

2.3 විද්‍යාලයීය තලයේ විෂයමාලාව - වෘත්තීය ධාරාව

වෘත්තීය ධාරාව යනුවෙන් නව අධ්‍යයන වැඩසටහනක් 2016 වර්ෂයේ දී ආරම්භ විය. රජයේ ප්‍රතිපත්ති අනුව සහතික කරන ලද අවුරුදු 13ක අධ්‍යාපනයක් සපුරාලමින්, 13 වන ශ්‍රේණියේ අවසානය දක්වා ඔහුගේ හෝ ඇයගේ පාසල් අධ්‍යාපනය නොකඩවා ගෙනයාමටත්, අ.පො.ස. (සාමාන්‍ය පෙළ) විභාගයට පෙනී සිටීමෙන් පසුව සිසුන් පාසල හැරයාම වැළැක්වීමටත්, වෘත්තීය ධාරාව යනුවෙන් විද්‍යාලයීය මට්ටමෙන් නව අධ්‍යයන වැඩසටහනක් 2016 දී ආරම්භ විය. මෙම නව ධාරාවේ ව්‍යුහය සකසා ඇත්තේ, ශිෂ්‍යයා 13 වන ශ්‍රේණිය අවසන් කරන විට, තෝරාගත් වෘත්තීයකින් සුවිශේෂ කුසලතා රැසක් ලබාගත හැකිවන අයුරිනි. වෘත්තීය ධාරාවේ ව්‍යුහයට අනුව, පහත දැක්වෙන මොඩියුලවලින් සැදුණු පොදු සංරචකයක් ඇතුළත්

වේ. එනම්: පළමු බස, ව්‍යාපාරික ඉංග්‍රීසි භාෂාව හා සන්නිවේදන කුසලතා, සෞන්දර්යාත්මක ක්‍රියාකාරකම් මගින් ලබන සාහිත්‍යයීක රසාස්වාදය, තොරතුරු තාක්ෂණ කුසලතා, පුරවැසිභාවය සම්බන්ධ කුසලතා, සෞඛ්‍යය හා සමාජ යහපැවැත්ම සඳහා ජීවන කුසලතා සහ ව්‍යවසායකත්ව කුසලතා ය. 12 වන ශ්‍රේණියේ පළමු වාර දෙක තුළ පැය 360ක් (කාල පරිච්ඡේද 540කට සමාන) ඇතුළත් ව, අන්‍යෝන්‍ය ක්‍රියාවලියකින් සැදුණු ආකාරයකට මෙම සංරචකය සම්ප්‍රේෂණය කිරීමට අදහස් කෙරේ.

මේ ධාරාව දැනට ක්‍රියාත්මක වන්නේ නියාමක ස්වරූපයෙන් වන අතර, සිසුනට තෝරා ගත හැකි කුසලතා 26ක් ඊට ඇතුළත් ය. වෘත්තීය ධාරා අධ්‍යයන වැඩසටහනෙහි ව්‍යුහය, විෂයමාලාව හා ඇගයීම් ක්‍රමය යන මේවායේ ස්වභාවය අනුව, අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) සුදුසුකම්වලට අදාළ විශේෂ අවශ්‍යතාවලට මෙම ධාරාව සමගාමී නොවේ. එමනිසා ජාතික වෘත්තීය සුදුසුකම් රාමුව (NVQ) හා ශ්‍රී ලංකා සුදුසුකම් රාමුවේ (SLQF) මාර්ග දර්ශකවලට සරිලන සුදුසුකම් නාමයක් වෘත්තීය ධාරා අධ්‍යයන වැඩසටහන සඳහා නිර්මාණය කිරීම අවශ්‍ය වේ. රාජ්‍ය පරිපාලන චක්‍රලේඛ අංක 28/2016¹¹ සඳහන් පරිදි රැකියාවක් ලැබීමේ දී ජාතික වෘත්තීය සුදුසුකම් රාමුවේ 3 වන මට්ටම හා 4 වන මට්ටම සම්පූර්ණ කිරීම අ.පො.ස. (සාමාන්‍ය පෙළ) හා අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) සාමර්ථ්‍යවලට පිළිවෙලින් සමාන වන නිසා, නව වෘත්තීය ධාරා සුදුසුකම්, අවශ්‍ය නම් තවත් අතිරේක සුදුසුකම් ද ඇතුළත් කොට සාම්ප්‍රදායික අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) සුදුසුකම්වලට සමගාමී ලෙස සැලකිය හැකි ය.

2.4 පාසල් පාදක තක්සේරුකරණ වැඩසටහන

පාසල් පාදක තක්සේරුකරණ (SBA) වැඩසටහන දැනට සියලු රජයේ හා පුද්ගලික පාසල්වල ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතියික හා විද්‍යාලයීය තලවල ක්‍රියාත්මක වේ. අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ චක්‍රලේඛ අංක 23/2017¹²ට අනුව, ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතියික හා විද්‍යාලයීය තලවල පාසල් පාදක තක්සේරුකරණ වැඩසටහන සඳහා අවශ්‍ය උපදෙස් විභාග දෙපාර්තමේන්තුව මගින් නිකුත් කරන බවත්, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ

විෂය භාර අධ්‍යක්ෂවරුන් ද, පළාත් භාර අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරුන් ද, කලාප අධ්‍යක්ෂවරුන් හා ප්‍රාදේශීය අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරුන් ද, මෙම වැඩසටහන සාර්ථක ව ක්‍රියාත්මක කිරීමට හා ආවේක්ෂණය කිරීමට අවශ්‍ය සියලු පියවර ගත යුතු බවත් ප්‍රකාශ වේ.

එක් වාරයක් තුළ දී සෑම විෂයයක් සඳහා ම සම්පූර්ණ කළ යුතු තක්සේරුකරණ අවස්ථා ගණන ද, සාමාන්‍ය පෙළ හා උසස් පෙළ නිපුණතාවල ප්‍රවීණත්ව මට්ටම තීරණය කිරීමේ දී සැලකිල්ලට භාජනය කරන තක්සේරුකරණ අවස්ථා ගණන ද පහත දැක්වෙන වගු දෙකින් පෙන්වා දී තිබේ.

විෂයය	තීරය 1*	තීරය 2**
ආගම	1	5
පළමු බස	1	5
ගණිතය	1	5
විද්‍යාව	1	5
ඉංග්‍රීසි බස	1	5
ඉතිහාසය	1	5
තෝරා ගත් විෂය 1*	1	5
තෝරා ගත් විෂය 2**	1	5
තෝරා ගත් විෂය 3***	1	5

* 1 වන තීරය: සාමාන්‍ය පෙළ විභාගයේ ප්‍රවීණත්ව මට්ටම තීරණය කිරීමට වාරයකට ඇති තක්සේරුකරණ අවස්ථා ගණන

** 2 වන තීරය: සාමාන්‍ය පෙළ විභාගයේ ප්‍රවීණත්ව මට්ටම තීරණය කිරීමට 10 ශ්‍රේණියේ හා 11 ශ්‍රේණියේ ලැබූ තක්සේරුකරණ අවස්ථා මුළු ගණන

විෂයය	නිරය 3	නිරය 4
ප්‍රධාන විෂයය 1	1	5
ප්‍රධාන විෂයය 2	1	5
ප්‍රධාන විෂයය 3	1	5
කණ්ඩායම් ව්‍යාපෘතිය	-	1

* 3 වන නිරය: උසස් පෙළ විභාගයේ ප්‍රවීණත්ව මට්ටම තීරණය කිරීමට වාරයකට ඇති තක්සේරු අවස්ථා ගණන

** 4 වන නිරය: උසස් පෙළ විභාගයේ ප්‍රවීණත්ව මට්ටම තීරණය කිරීම සඳහා 12 වන හා 13 වන ශ්‍රේණිවලින් ලබා ගත් තක්සේරු අවස්ථා ගණන

අධ්‍යයන වැඩසටහන් දෙකෙහි දෙවන වසර අවසානයේ දී, විභාග දෙපාර්තමේන්තුව වෙත ලැබුණු ඉහත දැක්වුණු තක්සේරු 5 හි ලකුණුවලට අනුව, පාසල් පාදක තක්සේරු ලකුණු හා ඊට සමගාමී නිපුණතා මට්ටම පහත දැක්වෙන වගුවට අනුව තීරණය වේ.

පාසල් පාදක තක්සේරුකරණ ලකුණු	නිපුණතා මට්ටම
9, 10	විශිෂ්ට මට්ටමේ නිපුණතාව
8	ඉහළ මට්ටමේ නිපුණතාව
6, 7	සම්මාන මට්ටමේ නිපුණතාව
4, 5	නිපුණතා සමීප මට්ටම
1, 2, 3	නිපුණතා මට්ටමට පැමිණ නැත

ජාතික අධ්‍යාපන කොමිසම විසින් මෙහෙයවන ලද අධ්‍යයනයකට අනුව¹³, පාසල් පාදක තක්සේරු ලකුණු ප්‍රතිඵල වාර්තා ගත කරන අයුරු තෘප්තිකර නොවේ. එහි ශිෂ්‍යයාගේ වර්ධනය සම්බන්ධ ව බලපෑමක් නොමැති තරම් ය. ඒ අතර ම, එම වාර්තාවල විශ්වසනීයතාව හා තත්ත්ව පාලනය පිළිබඳව ද කුහුලක් පැන නගී. කිසියම් විෂයකට පාසල් පාදක තක්සේරුවට ලැබෙන සමුච්චිත ලකුණු ප්‍රමාණය, එම විෂයයට අ.පො.ස. (සාමාන්‍ය පෙළ) විභාගයේ දී ලැබෙන ලකුණුවලට එකතු කරනු නො ලැබේ.

සිසුන් විසින් විවිධ විෂයයන් සඳහා ලබාගත් පාසල් පාදක තක්සේරු ලකුණු මට්ටම් සිසුන්ගේ අ.පො.ස. (සාමාන්‍ය පෙළ) හා අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) ප්‍රතිඵල සමග විභාග දෙපාර්තමේන්තුව මගින් පාසලට යවන පොදු පත්‍රිකාවේ ලේඛනගත කොට ඇත. තවද, පාසලේ විදුහල්පතිවරයා විසින් සහතික කරන ලද ශිෂ්‍ය වාර්තා පොතෙහි මෙම ප්‍රතිඵල වාර්තාගත වී තිබේ.

ශිෂ්‍යයෙකු ඔහුට අවශ්‍ය වන අනිකුත් සුදුසුකම් ලබා ඇති නමුත්, අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) පංතියට ඇතුළු වීම සඳහා අනිවාර්ය සුදුසුකම් වන සම්මාන සාමර්ථ්‍ය තුනක් වෙනුවට, සම්මාන සාමර්ථ්‍ය දෙකක් ලැබුවහොත්, එම ශිෂ්‍යයාට කිසියම් විෂයකට අ.පො.ස. (සාමාන්‍ය පෙළ) විභාගයේ දී ලබා ඇති සාමාන්‍ය සාමර්ථ්‍යයක්, පාසල් පාදක තක්සේරුවෙන් ලබා ඇති සම්මාන හෝ උසස් නිපුණතා මට්ටම හා සංයෝජනය කොට, එය අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) පන්තියට ඇතුළු වීම සඳහා අවශ්‍ය එක් සම්මාන සාමර්ථ්‍යයකට සමාන වන සේ සැලකිය හැකි ය. එහෙත් මෙම පරිපාටිය පළමු බස හා ගණිතය සම්බන්ධ ව භාවිත කළ නොහැකි ය.

2.5 ජාතික අධ්‍යාපන කොමිෂන් සභාවේ මාර්ග දර්ශක

අධ්‍යාපනයේ සියලු පැතිකඩ ආවරණය වන්නාවූ රජයේ සම්පූර්ණ ජාතික අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තිය සැකසීමට රජයට උපදෙස් දීම සඳහා 1991 දී ජාතික අධ්‍යාපන කොමිසම පිහිටුවන ලදී. එය ආරම්භයේ සිට ම ප්‍රතිපත්ති ලේඛන ගණනාවක් ම පළ කොට ඇත. ඒවා අතරින් පොදු අධ්‍යාපනයට අදාළ වන වාර්තාවලින් සමහරක් පහත දැක්වේ.

- 1992 - ජාතික අධ්‍යාපන කොමිෂන් සභාවේ අවසාන වාර්තාව
- 1995 - ජාතික අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තියක් සඳහා ක්‍රියා උපනත ක්‍රමවේදයක්
- 1997 - සාමාන්‍ය අධ්‍යාපනය පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය
- 2003 - සාමාන්‍ය අධ්‍යාපනය සඳහා ජාතික ප්‍රතිපත්ති රාමුවකට යෝජනාවලියක්
- 2016 - ශ්‍රී ලංකාවේ සාමාන්‍ය අධ්‍යාපනය සඳහා ජාතික ප්‍රතිපත්තියකට යෝජනාවලියක්

අධ්‍යාපනය ගැන වගකිව යුතු සියලු ආයතන හා අධිකාරීන් විසින් ජාතික අධ්‍යාපන කොමිසමේ ජාතික අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තිවලට අනුකූල විය යුතු වුව ද, ඉහත දැක්වෙන වාර්තා මගින් යෝජනා කරන ලද නිර්දේශ බොහොමයක් මේ දක්වා සම්පූර්ණයෙන් ක්‍රියාවේ යොදා නැත.

කෙසේ වෙතත්, ජාතික අධ්‍යාපන කොමිසම මගින් හඳුනාගෙන ඇති ජාතික අරමුණු හා මූලික නිපුණතා¹⁴ මගින් පුද්ගලයාට ඵලදායී ක්‍රියාකාරකම්වලට සහභාගි වීමටත්, තමන් හා සමාජය පිළිබඳ ස්ථාවරත්වය ලබා ගැනීමටත්, සියලු ව්‍යුහයන් දෙස පුළුල් පර්යාලෝක තුළින් විෂයානුබද්ධ ව බැලීමටත්, අන්‍යෝන්‍ය වශයෙන් හවුල් වූ දේශීය, ජාතික හා ජාත්‍යන්තර දෘෂ්ටි කෝණයකින් බැලීමට සංවේදීතාව ගොඩ නංවාලීමටත් හැකි වන අතර, මේවා ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය විසින් අනුගමනය කරන බැව් පෙනේ. සෑම මට්ටමක දී ම, ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනයේ විෂයමාලා ලේඛන, ජාතික පොදු අධ්‍යාපන අරමුණු සහ අදාළ විෂය නිර්දේශයේ ඇතුළත් සියලු නිපුණතා අතර ඇති සම්බන්ධතාව ජාලකයකින් පැහැදිලි ව හුවා දක්වයි.

ජාතික පොදු අධ්‍යාපන අරමුණු සහ මූලික නිපුණතා ප්‍රථමවරට දක්නට ලැබුණේ 1990 තරුණ කොමිසම (1990 සැසි වාර්තා අංක 01) විසින් යෝජනා කරන ලද අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණ මත පදනම් වූ ජාතික අධ්‍යාපන කොමිසමේ 1992 වාර්තාවේ ය¹⁵. මෙම වාර්තාව, පුද්ගලයාට අදාළ වූත්, ජාතික ප්‍රජාවට වැදගත් වූත් ලෙස සලකා ජාතික අරමුණු 9ක් හා මූලික නිපුණතා 5ක් ද, තෝරා ගත් අතර, ඒවා විෂයමාලා සංවර්ධනය හා ක්‍රියාත්මක කිරීම ද ඇතුළත් වූ අධ්‍යාපන සංවර්ධනයට රාමුවක් ලෙස හඳුනා ගැනිණි.

ජාතික අධ්‍යාපන කොමිසම 2003 වාර්තාව¹⁴ අනුව මෙම තත්ත්වය සමාලෝචනය කොට, එවකට තිබුණු ජාතික අරමුණු හා මූලික නිපුණතා සුළු වෙනස්වීම් සහිත ව ප්‍රතිසාධනය කළහ. අරමුණු දෙකක් එක් කරමින් ජාතික අරමුණු 8 දක්වා අඩු කෙරිණ. නිපුණතා

දෙකක් අතිරේක ව එක් කරන ලදී. ඒවා පෞරුෂත්ව වර්ධනයට අනුබල දෙන පෞරුෂ නිපුණතා සහ වැඩ ලෝකයට සුදානම් වීමේ හැකියාව උද්දීපනය කිරීමට අදාළ නිපුණතා විය.

ජාතික අධ්‍යාපන කොමිසමේ 2016 වසරේ වාර්තාව², එවකට භාවිත වූ 2003 වාර්තාවට අදාළ ජාතික අරමුණු ගැන කිසිම සඳහනක් නොමැති ව, ඊට වෙනස් වූ ජාතික පොදු අධ්‍යාපන අරමුණු 9ක් හඳුන්වා දෙමින්, පොදු අධ්‍යාපනය අනිවාර්යයෙන් ම මේ ජාතික අරමුණු 9 ප්‍රාථමිකයට යොමු විය යුතු බැව් ප්‍රකාශ කරයි.

ජාතික අධ්‍යාපන කොමිසමේ 2003 වාර්තාවෙන් යෝජනා කරන ලද ජාතික පොදු අධ්‍යාපන අරමුණු සහ මූලික නිපුණතා අනුගමනය කරන බව දැනට තිබෙන සියලු පාසල් විෂයමාලා ලේඛන ප්‍රකාශ කරන හෙයින්, මගේ දේශනයට ඒවායේ ඇති අදාළත්වය සලකා, ඒවා පහත දැක්වෙන අයුරු ඉදිරිපත් කරමි.

ජාතික පොදු අධ්‍යාපන අරමුණු

- (i) මානව අභිමානයට ගරු කිරීමේ සංකල්පයක් මත පිහිටා ශ්‍රී ලාංකික බහුවිධ සමාජයේ සංස්කෘතික විවිධත්වය අවබෝධ කර ගනිමින් ජාතික ඒකාබද්ධතාවය, ජාතික සෘජු ගුණය ජාතික සමගීය, එකමුතුකම සහ සාමය ප්‍රවර්ධනය කිරීම තුළින් ජාතිය ගොඩ නැගීම සහ ශ්‍රී ලාංකීය අන්‍යන්‍යතාවය තහවුරු කිරීම.
- (ii) වෙනස් වන ලෝකයක අභියෝගයන්ට ප්‍රතිචාර දක්වන අතර ජාතික උරුමයේ විශිෂ්ඨතම වස්තූන් මා හැඟි දායාදයන් හඳුනා ගැනීම සහ සංරක්ෂණය කිරීම.
- (iii) මානව අයිතිවාසිකම්වලට ගරු කිරීම, යුතුකම් හා වගකීම් පිළිබඳ දැනුවත් වීම, හෘදයාංගම බැඳීමකින් යුතු ව එකිනෙකා කෙරෙහි සැලකිලිමත් වීම යන ගුණාංග ප්‍රවර්ධනය කිරීමට ඉවහල් වන සමාජ සාධාරණත්ව සම්මතයන් සහ ප්‍රජාතාන්ත්‍රික ජීවන රටාවක් ගැබ් වූ පරිසරයක් නිර්මාණය කිරීම සහ පවත්වා ගෙන යාමට සහාය වීම.

- (iv) පුද්ගලයින්ගේ මානසික හා ශාරීරික සුව සම්පත සහ මානව අගයයන්ට ගරු කිරීම මත පදනම් වූ තීරසාර ජීවන ක්‍රමයක් ප්‍රවර්ධනය කිරීම.
- (v) සුසමාහිත වූ සමබර පෞරුෂයක් සඳහා නිර්මාපණ හැකියාව, ආරම්භක ශක්තිය විචාරශීලී චින්තනය වගකීම හා වගවීම ඇතුළු වෙනත් ධනාත්මක අංග ලක්ෂණ සංවර්ධනය කිරීම.
- (vi) පුද්ගලයාගේ සහ ජාතියේ ජීව ගුණය වැඩිදියුණු කෙරෙන සහ ශ්‍රී ලංකාවේ ආර්ථික සංවර්ධනය සඳහා දායක වන ඵලදායී කාර්යයන් සඳහා අධ්‍යාපනය තුළින් මානව සම්පත් සංවර්ධනය කිරීම.
- (vii) ශීඝ්‍රයෙන් වෙනස් වන ලෝකයක් තුළ සිදු වන වෙනස්කම් අනුව හැඩගැසීමට හා ඒවා පාලනය කර ගැනීමට පුද්ගලයින් සූදානම් කිරීම සහ සංකීර්ණ හා අනපේක්ෂිත අවස්ථාවන්ට සාර්ථක ව මුහුණ දීමේ හැකියාව වර්ධනය කිරීම.
- (viii) ජාත්‍යන්තර ප්‍රජාව අතර ගෞරවනීය ස්ථානයක් හිමි කර ගැනීමට දායක වන යුක්තිය සමානත්වය සහ අන්‍යෝන්‍ය ගරුත්වය මත පදනම් වූ ආකල්ප හා කුසලතා පෝෂණය කිරීම.

අධ්‍යාපනය තුළින් වර්ධනය කෙරෙන පහත දැක්වෙන මූලික නිපුණතා ඉහත සඳහන් ජාතික අරමුණු මුදුන්පත් කර ගැනීමට දායක වනු ඇත.

මූලික නිපුණතා හත (Basic Competency - BC)

BC 1. සන්නිවේදන නිපුණතා

සාක්ෂරතාව, සංඛ්‍යා පිලිබඳ දැනුම, රූපක භාවිතය සහ තොරතුරු තාක්ෂණ ප්‍රවීණත්වය යන අනු කණ්ඩ 4ක් මත සන්නිවේදන නිපුණතා පදනම් වේ.

- i. සාක්ෂරතාව: සාවධාන ව ඇහුම්කන් දීම, පැහැදිලි ව කථා කිරීම, තේරුම් ගැනීම සඳහා කියවීම, නිවැරදි ව සහ නිරවුල් ව ලිවීම, ඵලදායී අයුරින් අදහස් හුවමාරු කර ගැනීම.
- ii. සංඛ්‍යා පිළිබඳ දැනුම: භාණ්ඩ, අවකාශය හා කාලය, ගණන් කිරීම, ගණනය සහ මිනුම් සඳහා ක්‍රමානුකූල ඉලක්කම් භාවිතය
- iii. රූපක භාවිතය: රේඛා සහ ආකෘති භාවිතයෙන් අදහස් පිළිබිඹු කිරීම සහ රේඛා, ආකෘති සහ වර්ණ ගලපමින් විස්තර, උපදෙස් හා අදහස් ප්‍රකාශනය හා වාර්තා කිරීම.
- iv. තොරතුරු තාක්ෂණ ප්‍රවීණත්වය: පරිගණක දැනුම සහ ඉගෙනීමේ දී ද, සේවා පරිශ්‍රයන් තුළ දී ද, පෞද්ගලික ජීවිතයේ දී ද, තොරතුරු සහ සන්නිවේදන තාක්ෂණය උපයෝගී කර ගැනීම

BC 2. පෞරුෂත්ව වර්ධනයට අදාළ නිපුණතා

- i. නිර්මාණශීලී බව, අපසාරී චින්තනය, ආරම්භක ශක්තිය, තීරණ ගැනීම, ගැටලු නිරාකරණය කිරීම, විචාරශීලී හා විග්‍රහාත්මක චින්තනය, කණ්ඩායම් හැඟීමෙන් කටයුතු කිරීම, පුද්ගලාන්තර සබඳතා, නව සොයා ගැනීම් සහ ගවේෂණය වැනි වාර්ගීය කුසලතාව;
- ii. සෘජු ගුණය, ඉවසා දරා සිටීමේ ශක්තිය සහ මානව අභිමානයට ගරු කිරීම, වැනි අගයයන්
- iii. චිත්තවේගී බුද්ධිය

BC 3. පරිසරයට අදාළ නිපුණතා

මෙම නිපුණතා සාමාජික, ජෛව සහ භෞතික පරිසරයන්ට අදාළ වේ.

- i. සමාජ පරිසරය: ජාතික උරුමයන් පිළිබඳ අවබෝධය, බහුවාර්ගික සමාජයක සාමාජිකයන් වීම හා සම්බන්ධ සංවේදීතාව හා කුසලතා, සාධාරණ යුක්තිය පිළිබඳ හැඟීම,

සමාජ සම්බන්ධතා, පුද්ගලික වර්ගාව, සාමාන්‍ය හා නෛතික සම්ප්‍රදායන්, අයිතිවාසිකම්, වගකීම්, යුතුකම් සහ බැඳීම්.

- ii. ජෛව පරිසරය: සජීවී ලෝකය, ජනතාව සහ ජෛව පද්ධතිය, ගස් වැල්, වනාන්තර, මුහුදු, ජලය, වාතය සහ ජීවය - ශාක, සත්ත්ව හා මිනිස් ජීවිතයට සම්බන්ධ වූ අවබෝධය, සංවේදී බව හා කුසලතා
- iii. භෞතික පරිසරය: අවකාශය, ශක්තිය, ඉන්ධන, ද්‍රව්‍ය, භාණ්ඩ සහ මිනිස් ජීවිතයට ඒවායේ ඇති සම්බන්ධතාව, ආහාර, ඇඳුම්, නිවාස, සෞඛ්‍ය, සුව පහසුව, ශ්වසනය, නින්ද, නිස්කලංකය, විවේකය, අපද්‍රව්‍ය සහ මලපහ කිරීම යනාදිය හා සම්බන්ධ වූ අවබෝධය, සංවේදීතාව හා කුසලතාව

ඉගෙනීම, වැඩ කිරීම සහ ජීවත් වීම සඳහා මෙවලම් සහ තාක්ෂණය ප්‍රයෝජනයට ගැනීමේ කුසලතා මෙහි අඩංගු වේ.

BC 4. වැඩ ලෝකයට සූදානම් වීමේ නිපුණතා

- i. ආර්ථික සංවර්ධනයට දායක වීම
- ii. තම වෘත්තීය ලැදියා සහ අභියෝග්‍යතා හඳුනා ගැනීම
- iii. හැකියාවන්ට සරිලන අයුරින් රැකියාවක් තෝරා ගැනීම සහ
- iv. වාසිදායක හා තිරසාර ජීවනෝපායක නිරත වීම

යන හැකියාවන් උපරිම කිරීමට හා ධාරිතාව වැඩි කිරීමට අදාළ සේවා නියුක්තිය හා සම්බන්ධ කුසලතා

BC 5. ආගම සහ ආචාර ධර්මයන්ට අදාළ නිපුණතා

පුද්ගලයන්ට තම දෛනික ජීවිතයේ දී ආචාර ධර්ම, සදාචාරාත්මක හා ආගමානුකූල හැසිරීම් රටාවන්ට අනුගත වෙමින් වඩාත් උචිත දේ තෝරා එයට සරිලන සේ කටයුතු කිරීම සඳහා අගයයන් උකහා ගැනීම හා ස්වීයකරණය

BC 6. ක්‍රීඩාව හා විවේකය ප්‍රයෝජනයට ගැනීමේ නිපුණතා

සෞන්දර්ය, සාහිත්‍යය, සෙල්ලම් කිරීම, ක්‍රීඩා හා මලල ක්‍රීඩා, විනෝදාංශ හා වෙනත් නිර්මාණාත්මක ජීවන රටාවන් කුලීන් ප්‍රකාශ වන විනෝදය, සතුට, ආවේග සහ එවන් මානුෂික අත්දැකීම්

BC 7. 'ඉගෙනීමට ඉගෙනුම' පිළිබඳ නිපුණතා

ශීඝ්‍රයෙන් වෙනස් වන, සංකීර්ණ හා එකිනෙකා මත යැපෙන ලෝකයක පරිවර්තන ක්‍රියාවලියක් හරහා වෙනස්වීම් හසුරුවා ගැනීමේ දී හා ඊට සංවේදීව හා සාර්ථකව ප්‍රතිචාර දැක්වීමත් ස්වාධීනව ඉගෙන ගැනීමත් සඳහා පුද්ගලයින් හට ශක්තිය ලබා දීම

2007 දී හඳුන්වා දුන් පාසල් විෂයමාලාවට ජාතික අරමුණු හා මූලික නිපුණතා කෙතෙක් දුරට ඇතුළත් වී ඇත්තේ ද, අරමුණු සාධනය වී ඇත් ද, සෑම ශ්‍රේණියක ම, සෑම විෂයයක් ම හරහා මේ නිපුණතා සංවර්ධනය කොට ඇත් ද, යන මේ කරුණ ගැන සොයා බැලීමට 2010 වසරේ දී ශ්‍රී ලංකා අධ්‍යාපන ප්‍රවර්ධන සංගමය අධ්‍යයනයක්¹⁶ නිරත වුණි. එම වාර්තාවෙන් අනාවරණය වූයේ සමහර විෂයයන් ඇසුරින් ජාතික පොදු අධ්‍යාපන අරමුණුවලට අවධානය නොලැබී ඇති බව යි. එසේම තවත් සමහර විෂයවල ජාතික අරමුණු ඇසුරින් විෂයමාලා අරමුණු හා අභිමතාර්ථ මතු කර ගැනීමට සිත් යොමුකර නොමැති බව යි.

2.6 ශ්‍රී ලංකා සුදුසුකම් රාමුවේ මාර්ග දර්ශක

මේ දිනවල අපට නිතර ඇසෙන නව පන්තියේ ප්‍රකාශයක් වන්නේ '21 වන සියවසේ කුසලතා' යන්න යි. 21 වන සියවසේ කුසලතා ලෙස, අධ්‍යාපනය තුළ පුළුල් ව විස්තර කරන්නේ දැනුම, කුසලතා, වැඩ පුරුදු හා පුද්ගලයකුගේ හැසිරීම් රටාවෙහි වටිනා අංශ ය. ශීඝ්‍රයෙන් වෙනස් වන 21 වන සියවසේ සමාජයේ හා සේවා ස්ථානයක

සාර්ථක අයෙකු වීමට නම් මේවා අවශ්‍ය බැව් හඳුනාගෙන ඇත්තේ අධ්‍යාපනඥයින්, ප්‍රතිපත්ති සම්පාදකයින්, ව්‍යාපාරික නායකයන්, ශාස්ත්‍රාචාර්යවරුන් රජයේ ආයතන සහ වෙනත් බාහිර පාර්ශ්ව ය. ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීයික හා විද්‍යාලීය තලයේ සුදුසුකම් ද ඇතුළත්, ශ්‍රී ලංකාවේ උසස් අධ්‍යාපන ආයතනවල සුදුසුකම් පිළිබඳ වගකීමක් දරන ජාතික සංස්ථායින්ව රාමුවක් ලෙස ශ්‍රී ලංකා සුදුසුකම් රාමුව ¹⁷ සැලකේ.

ඒ අනුව, අධ්‍යයන වැඩසටහනක අවසානයේ දී සුදුසුකම් ලද්දන්ගේ සුවිශේෂතා ලෙස සාමාන්‍ය ශිෂ්‍යයෙකු විසින් වර්ධනය කර ගත යුතු යැයි අපේක්ෂිත පුළුල් හැකියා පිළිබඳ පොදු ප්‍රකාශ කට්ටලයක් ශ්‍රී ලංකා සුදුසුකම් රාමුව මගින් සපයා ඇත. ජාතික වැදගත්කමක් ඇතැයි උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය විසින් හඳුනාගෙන ඇති නිර්දේශිත ප්‍රතිඵල පිළිබඳ ප්‍රකාශ 12ක් මේ මගින් ලේඛනගත කොට තිබේ. තව ද, ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීයික මට්ටමේ සිට ආචාර්ය උපාධි මට්ටම දක්වා සුදුසුකම් ලද්දවුන් සතු විය යුතු 21 වන සියවසේ කුසලතා පිළිබඳ ව ද එහි අඩංගු වී තිබේ.

පසුගිය දශක තුන තුළ ලෝකයේ බොහෝ රටවල් ජාතික සුදුසුකම් රාමුව (NQFs) හඳුන්වා දී ඇත. රටක විවිධ මට්ටම්වල සුදුසුකම් වර්ගීකරණය කිරීමට භාවිත කරන මෙවලමක් වන්නේ ජාතික සුදුසුකම් රාමුව ය. සෑම සුදුසුකම් මට්ටමක් ම එම මට්ටමේ දී අපේක්ෂා කරන ඉගෙනුම් ප්‍රතිඵල කට්ටලයකට අනුව අර්ථ දක්වා ඇත. සුදුසුකම්වල විනිවිදභාවය රැකීමටත් ගෝලීය ලෙස සන්සන්දනය කිරීමටත් ජාතික සුදුසුකම් රාමුව ප්‍රයෝජනවත් ය. ජාතික සුදුසුකම් රාමුවෙහි තවත් වාසියක් නම්, එක ම රටක සහජීවනයෙන් පැවතෙන පොදු හා වෘත්තීය අධ්‍යාපනය, යාවජීව පුහුණුව, වැඩිහිටි හා වැඩ පාදක ඉගෙනීම සහ උසස් අධ්‍යාපනය වැනි විවිධ සුදුසුකම් පද්ධතිවලට පැහැදිලි බවක් හා සංගත බවක් ගෙන ඒම යි. 2017 දී යුනෙස්කෝව විසින් ප්‍රකාශයට පත් කළ ගෝලීය NQF ඉන්වෙන්ටරියට¹⁸ අනුව, දැනට ජාතික සුදුසුකම් රාමුව ක්‍රියාත්මක කරන හා සංවර්ධනය කරන රටවල් සංඛ්‍යාව 150කට වැඩි ය.

ශාස්ත්‍රීය සුදුසුකම් මට්ටම්වලට අමතර ව, ජාතික වෘත්තීය සුදුසුකම් මගින් සන්සන්දනය කළ හැකි මට්ටම් ද පැවතෙන නිසා, ශ්‍රී ලංකාවේ ජාතික සුදුසුකම් රාමුව ලෙස ශ්‍රී ලංකා සුදුසුකම් රාමුව (SLQF) සැලකිය හැකි ය.

ශ්‍රී ලංකා සුදුසුකම් රාමුවේ මට්ටම් සමග උසස් අධ්‍යාපන සුදුසුකම් සහ ජාතික වෘත්තීය සුදුසුකම් රාමුව සැසඳීම පහත වගුවෙහි දැක්වේ.

ශ්‍රී ලංකා සුදුසුකම් රාමුවේ මට්ටම (SLQF)	සුදුසුකම	සැසඳිය හැකි ජාතික වෘත්තීය සුදුසුකම් මට්ටම (NVQ)
12	දර්ශනශූරී/ වෛද්‍ය සහා සහතික ලත් වෛද්‍යවාර්ය/ සාහිත්‍යශූරී/ විද්‍යාපති	
11	දර්ශනපති	
10	පර්යේෂණ සහ පාඨමාලා පාදක ශාස්ත්‍රපති උපාධිය	
9	පාඨමාලා පාදක ශාස්ත්‍රපති උපාධිය	
8	පශ්චාත් උපාධි ඩිප්ලෝමා	
7	පශ්චාත් උපාධි සහතික	
6	ගෞරව උපාධි	
5	උපාධි	7
4	උසස් ඩිප්ලෝමා	6
3	ඩිප්ලෝමා	5
2	උසස් සහතික (අ.පො.ස. උසස් පෙළ හෝ ඊට සමාන)	4
1	සහතික (අ.පො.ස. සාමාන්‍ය පෙළ හෝ ඊට සමාන)	3
		2

ශ්‍රී ලංකා සුදුසුකම් රාමුවෙහි පළමු මට්ටම් දෙක (මට්ටම් 1-2) ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීයික සුදුසුකම් වන අතර ඒවා සමාන වන්නේ පිළිවෙළින් අ.පො.ස. (සා. පෙළ) හා අ.පො.ස. (උ. පෙළ) සඳහා ය. ඊළඟ මට්ටම් හතර (මට්ටම් 3 - 6) උපාධි අපේක්ෂක සුදුසුකම් ය. අනික් මට්ටම් හය (මට්ටම් 7-12) පශ්චාත් උපාධි මට්ටමට සම්බන්ධ වේ. ඉගෙනුම් පල සඳහා ඇති අභියෝගත්, ඉගෙනීමේ සංකීර්ණත්වයත් සෑම මට්ටමක් සමඟ ම ඉහළ යයි.

ශ්‍රී ලංකා සුදුසුකම් රාමුවෙහි ඉගෙනුම් පල ලෙස දක්වන්නේ, පාඨමාලාවක් හෝ අධ්‍යයන වැඩසටහනක් සම්පූර්ණ කිරීමෙන් පසු ශිෂ්‍යයා දැන ගත යුතු, අවබෝධ කර ගත යුතු හා ප්‍රදර්ශනය කළ යුතු දෑ විස්තර කරන ප්‍රකාශ ය. ශ්‍රී ලංකා සුදුසුකම් රාමුවෙහි ඉගෙනුම් පල (12) සුදුසුකම් ලාභීන්ගේ සුවිශේෂතා පදනම් ව සකස් කර ඇති අතර, ඒවා පාඨමාලාවක හෝ අධ්‍යයන වැඩසටහනක අවසානයේ දී සාමාන්‍ය සිසුවෙකු විසින් දියුණු කර ගන්නා බවට අපේක්ෂා කරන වඩා පුළුල් හැකියා පිළිබඳ පොදු ප්‍රකාශ කට්ටලයකි.

ශ්‍රී ලංකා සුදුසුකම් රාමුවෙහි සෑම මට්ටමකට ම ගැළපෙන සේ සෑම ඉගෙනුම් පලයක් ම වැඩි දුරටත් විස්තර කොට ඇත. මෙවැනි විශේෂිත වූත්, මට්ටමට ගැළපෙන්නා වූත් ඉගෙනුම් පල පිළිබඳ විස්තර හඳුන්වන්නේ මට්ටම් විස්තර යනුවෙනි. සෑම මට්ටමක් ම විස්තර කරන විට, බුද්ධිමය හැකියා හෙවත් ප්‍රජානන කුසලතා, මනෝචාලක හෙවත් ප්‍රයෝගික කුසලතා යනාදියෙහි මට්ටම ද සාධනය කළ හැකි සියුම් කුසලතා ද සැලකිල්ලට ගනු ලැබේ. එහෙයින් මේ මට්ටම් විස්තර විශේෂිත පල පිළිබඳ ප්‍රකාශ වන අතර, ඒවායේ සාධනය මනිනු ලැබේ. තව ද, සුදුසුකම් සඳහා අවශ්‍යතා සම්පූර්ණ කිරීමට ශිෂ්‍යයා මේ පල හුවා දක්විය යුතු ය. එනම්: සුදුසුකම් ප්‍රදානය කිරීම සඳහා සුදුසුකම් දරන්නා විසින් ප්‍රදර්ශනය කළ හැකි විශේෂිත පුළුල් හැකියා වේ.

ශ්‍රී ලංකා සුදුසුකම් රාමුවෙහි මට්ටම් 1 සිට 12 දක්වා, මට්ටම් විස්තර කිරීමේ අරමුණ වන්නේ අදාළ සුදුසුකම්වලින් බලාපොරොත්තු වන සුවිශේෂතා සාධනයේ දී, අධ්‍යයනවල ස්ථායීත්වය තහවුරු කිරීම යි. තවද, කිසියම් අධ්‍යාපන ආයතනයකට එහි සුදුසුකම් හා

තවත් අධ්‍යාපන ආයතනයක් නිකුත් කරන අර්ධ - සුදුසුකම් අතර සන්සන්දනාත්මක බව ඇගයීමට ද මේ ක්‍රමය උපයෝගී කර ගත හැකි ය. පාඨමාලා ඒකක හෝ මොඩියුල ගණනාවක් ඇති අධ්‍යයන වැඩසටහනක, පාඨමාලා මූල ද්‍රව්‍ය සකස් කිරීමේ දී මාර්ග දර්ශකයක් ලෙස ද මේ මට්ටම් විස්තරය භාවිත කිරීමෙන්, කිසියම් අධ්‍යයන වැඩසටහනක්, අවසානයේ, අදාළ සුදුසුකම් වර්ගයෙන් අපේක්ෂිත සුවිශේෂතා, ශිෂ්‍යයා විසින් නිශ්චය වශයෙන් ම ලබා ගන්නා බව තීරණය කළ හැකි ය.

- ශ්‍රී ලංකා සුදුසුකම් රාමුවෙහි ඉගෙනුම් පල දොළහ**
1. විෂයය/සිද්ධාන්ත දැනුම
  2. ප්‍රායෝගික දැනුම හා භාවිතය
  3. සන්නිවේදනය
  4. කණ්ඩායම් වැඩ හා නායකත්වය
  5. නිර්මාණශීලීත්වය හා ගැටලු නිරාකරණය
  6. කළමනාකරණය හා ව්‍යවසායකත්වය
  7. තොරතුරු භාවිතය හා කළමනාකරණය
  8. ජාලගත කිරීම හා සමාජමය කුසලතා
  9. අනුවර්තයතාව හා නම්‍යශීලී බව
  10. ආකල්ප, සාරධර්ම හා වෘත්තීයතාව
  11. ජීවිත දර්ශනය
  12. ස්වයං යාවත්කරණය/යාවජීව අධ්‍යාපනය

මෙතෙක් ශ්‍රී ලංකා සුදුසුකම් රාමුවෙහි අරමුණ හා වාසි පැහැදිලි කිරීමෙන් පසු, දෙවනුව මා කළ යුත්තේ, මෙම දේශනයට අදාළ වන්නා වූ ද, 2015 උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය විසින් ප්‍රකාශයට ගත් කරන ලද්දා වූ ද, ලේඛනයෙන් උපුටා ගන්නා ලද පළමු වන

හා දෙ වන මට්ටම් සම්බන්ධයෙන් සංවර්ධිත සුදුසුකම්, දැක්වීම යි. එහෙත්, ශ්‍රී ලංකා සුදුසුකම් රාමුවෙහි මට්ටම් 1 සිට 6 දක්වා කොටසට සම්බන්ධ ඉගෙනුම් පල 12 දක්වන වගුවෙහි, 1 සහ 2 මට්ටම්වලට අදාළ තීරු දෙක හිස් ය. මෙසේ සිදුව ඇත්තේ දැනට භාවිත වන ශ්‍රී ලංකා සුදුසුකම් රාමුවෙහි ලේඛනය සුදානම් කරන වකවානුවේ, උසස් අධ්‍යාපන හා අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශවල නිලධාරීන් අතර සම්බන්ධීකරණයක් නොමැති වීම ය. කර්තෘ මණ්ඩලය විසින් සකස් කරන ලද ඉගෙනුම් පල, අවසාන ලේඛනයට ඇතුළත් කර ගැනීමට පෙර අධ්‍යාපන අධිකාරීන්ට මේවා වලංගු කර ගැනීමට නොහැකි වී තිබේ.

එහෙත්, 2015 දී කර්තෘ මණ්ඩලය විසින්, 1 හා 2 වැනි මට්ටම් සඳහා සකස් කරන ලද ප්‍රකාශ, පහත දැක්වෙන වගුව ඇසුරින් මම ඉදිරිපත් කරන්නෙමි.

ඉගෙනුම් පල ප්‍රවර්ගය		සෞඡ්ඨ ද්විතීයික අධ්‍යාපනය	
		ශ්‍රී ලංකා සුදුසුකම් රාමුවෙහි 1 වන මට්ටම	ශ්‍රී ලංකා සුදුසුකම් රාමුවෙහි 2 වන මට්ටම
1.	විෂයය/සිද්ධාන්ත දැනුම	මග පෙන්වීම සහිත ව, මූලික දැනුම සරල ගැටලුවලට යොදා ගන්නා අයුරු පැහැදිලි කිරීම විෂය ක්ෂේත්‍රය තුළ ඇති වර්ගානුකූල තොරතුරු අර්ථ කථනය කිරීම	විෂය ක්ෂේත්‍රය තුළ ඇති මූලික සිද්ධාන්ත භාවිත කරමින් සරල සිද්ධි පැහැදිලි කිරීම විෂය ක්ෂේත්‍රය තුළ ඇති වර්ගානුකූල නොවන තොරතුරු අර්ථ කථනය කිරීම

2.	ප්‍රායෝගික දැනුම හා භාවිතය	විෂය ක්ෂේත්‍රය තුළ මග පෙන්වීම සහිත ව සුදුසු කුසලතා ක්‍රම හා ක්‍රියා මාර්ග තෝරා ගැනීම	විෂය ක්ෂේත්‍රය තුළ සුදුසු කුසලතා ක්‍රම සහ ක්‍රියාමාර්ග තෝරාගෙන භාවිත කිරීම
3.	සන්නිවේදනය	විෂය ක්ෂේත්‍රය තුළ සරල තර්කයන් හේතු සහිත ව ඉදිරිපත් කිරීම හා ඒවාට ප්‍රතිචාර දැක්වීම	විෂය ක්ෂේත්‍රය තුළ හේතු සහිත ව තර්ක ඉදිරිපත් කිරීම හා ප්‍රතිචාර දැක්වීම
4.	කණ්ඩායම් වැඩ හා නායකත්වය	මග පෙන්වීම සහිත ව, වගකීම් ඉටු කිරීම සහ අන්‍යයන්ගේ දෘෂ්ටිකෝණවලට ගරු කිරීම	වගකීම් ඉටු කිරීම හා අන්‍යයන්ගේ දෘෂ්ටිකෝණවලට ගරු කිරීම
5.	නිර්මාණශීලීත්වය හා ගැටලු නිරාකරණය	විෂය ක්ෂේත්‍රය තුළ සමවාසී විස්තර හා ආධ්‍යාන ලිවීම හා කියවීම	අධ්‍යයන ක්ෂේත්‍රයේ මූලික සිද්ධාන්ත හා සංකල්පවලට ගැළපෙන මූලික තර්ක ගොඩනැගීම
6.	කළමනාකරණය හා ව්‍යවසායකත්වය	සැලසුම් කිරීම, ප්‍රමුඛතාවය හා කාලය කළමනාකරණය	සැලසුම් කිරීම, ප්‍රමුඛතා ගත කිරීම හා කාලය
7.	තොරතුරු භාවිතය හා කළමනාකරණය	මූලික තොරතුරු තාක්ෂණ කුසලතා ප්‍රදර්ශනය කිරීම	විෂය ක්ෂේත්‍රය තුළ අදාළ තොරතුරු තාක්ෂණ නියැලුම් භාවිතය

8.	ජාලගත කිරීම හා සමාජමය කුසලතා	සිය සමාජමය පරිසරය තුළ වැඩදායී සාමාජිකයෙක් ලෙස සහභාගී වීම	සිය සමාජ පරිසරයට ඔබ්බෙන් ඇති සුදුසු සමාජ පරිසරයන් තෝරා සහභාගී වීම
9.	අනුවර්තනතාව හා නම්‍යශීලී බව	පරිසරය, කාලය හා වාතාවරණය අනුව වෙනස් වන බව හඳුනා ගැනීම	පරිසරය, කාලය හා වාතාවරණය අනුව වෙනස් වන අයුරු සාකච්ඡා කිරීම
10.	ආකල්ප, සාරධර්ම හා වෘත්තීයතාව	අන්‍යයන්ගේ අවශ්‍යතා ගැන සැලකීමේ ඇති වැදගත්කම හඳුනා ගැනීම	මග පෙන්වීම සහිත ව තමා කළ කාර්යය පිළිබඳ පුද්ගලික වගකීම දැරීම හා අන්‍යයන් කෙරේ සහකම්පනය
11.	ජීවිත දර්ශනය	ජීවිතයේ දීර්ඝ කාලීන අරමුණු ඇති කර ගැනීමේ වැදගත්කම හඳුනා ගැනීම	තමා කොතැනක විය යුතු දැයි පුළුල් ව හඳුනාගෙන, මග පෙන්වීම සහිත ව දීර්ඝ කාලීන අරමුණු ඇති කර ගැනීම
12.	ස්වයං යාවත්කරණය/ යාවත්කරණ අධ්‍යාපනය	විෂය ක්ෂේත්‍රය වටා ඉගෙන ගැනීමේ මූලික කුසලතා ගොඩනැගීම	ජීවිතයේ අරමුණු සාධනය සඳහා සන්නික ඉගෙනීමේ හා පුහුණුවීමේ අවශ්‍යතාව හඳුනා ගැනීම

ඉහත දැක්වෙන ප්‍රකාශ ගොඩනැංවීමේ දී ශ්‍රී ලංකා සුදුසුකම් රාමුවෙහි විශේෂිත ඉගෙනුම් පල 12ට, ජාතික අධ්‍යාපන කොමිෂන් සභාව විසින් යෝජනා කරන ලද මූලික නිපුණතා හත (7) අනිවාර්යයෙන් ඇතුළත් කිරීමට කර්තෘ මණ්ඩලයට අවශ්‍ය විය.

ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීයික හා විද්‍යාලයීය තලයේ විෂයමාලා මට්ටම්වල දී, මූලික නිපුණතා සහ ඉගෙනුම් පල යන දෙ වචනයෙන් ම සිදුවන්නේ පුළුල් හැකියා විස්තර කිරීම යි. එහෙයින්, ඒවා අන්‍යෝන්‍ය වශයෙන් හුවමාරු වන වචන සේ භාවිත වේ. එහෙත්, විෂයමාලා මට්ටමට වඩා වෙනස් මට්ටමක පැවති ඉගෙනුම් පල, උදා: විෂය මට්ටම හෝ පාඩම් මට්ටම, සලකන ලද්දේ විශේෂිත වූ ඉලක්ක ගත හැකියාවක් ලෙස ය. SMART (විශේෂිත, මිනිය හැකි, ප්‍රාප්තිය හෙවත් මුදුන් පමුණුවා ගත හැකි, උචිත, කාලානුබද්ධ) මූල ධර්මය මත පදනම් වූ මේ හැකියා බිලුම්ගේ වර්ගීකරණයෙහි සෑම මට්ටමකට ම සහසම්බන්ධිත, උචිත ක්‍රියාපද භාවිත කොට ප්‍රකාශිත ය.

මෙම කාර්යයේ දී, ශ්‍රී ලංකා සුදුසුකම් රාමුවේ ඉගෙනුම් පල, ජාතික අධ්‍යාපන කොමිෂන් සභාවේ මූලික නිපුණතා හා ගැළපීමේ වැදගත්කම පෙනී ගියේ ය. මේ අයුරින් හැකි අවස්ථාවල සම්පූර්ණයෙන් ම ජාතික අධ්‍යාපන කොමිෂන් සභාවේ මූලික නිපුණතා, ශ්‍රී ලංකා සුදුසුකම් රාමුවේ ඊට අදාළ ඉගෙනුම් පල හා ගැළපීමට වැයම් කෙරුණි. සමහර අවස්ථාවල මූලික නිපුණතාවලින් කොටසක් අදාළ ශ්‍රී ලංකා සුදුසුකම් රාමුවෙහි ඉගෙනුම් පල හා ගැළපිණ. මේ ගැළපීම පහත ඇති වගුවෙහි දැක්වේ. ඒවා පාසල් අධ්‍යාපනය පිළිබඳ වගකිව යුතු කමිටුවක් මගින් සිරුවෙන් අධ්‍යයනය කොට වලංගු කර ගැනීම අවශ්‍ය වේ.

2.7 ශ්‍රී ලංකා සුදුසුකම් රාමුවේ ඉගෙනුම් පල, ජාතික අධ්‍යාපන කොමිෂන් සභාවේ මූලික නිපුණතා සමග ගැළපීම

ශ්‍රී ලංකා සුදුසුකම් රාමුවේ ඉගෙනුම් පල		ජාතික අධ්‍යාපන කොමිෂන් සභාවේ මූලික නිපුණතා
1.	විෂයය/සිද්ධාන්ත දැනුම	BC4, BC1 (ii)
2.	ප්‍රායෝගික දැනුම හා භාවිතය	BC4
3.	සන්නිවේදනය	BC1
4.	කණ්ඩායම් වැඩ හා නායකත්වය	BC 6, BC 2 (i)
5.	නිර්මාණශීලීත්වය හා ගැටලු නිරාකරණය	BC4, BC 2 (i)
6.	කළමනාකරණය හා ව්‍යවසායකත්වය	BC 4
7.	තොරතුරු භාවිතය හා කළමනාකරණය	BC4, BC3, BC1 (iv)
8.	ජාලගත කිරීම හා සමාජමය කුසලතා	BC3, BC2 (iii)
9.	අනුවර්තනතාවය හා නම්‍යශීලී බව	BC3, BC2 (iii)
10.	ආකල්ප, සාරධර්ම හා වෘත්තීයතාව	BC5, BC6
11.	ජීවිත දර්ශනය	BC2
12.	ස්වයං යාවත්කරණය හා යාවර්ෂී අධ්‍යාපනය	BC 7

ශ්‍රී ලංකා සුදුසුකම් රාමුව අප රටෙහි සම්පූර්ණයෙන් ක්‍රියාත්මක කිරීමෙන් පසු ව, එම සුදුසුකම්වල මට්ටම ඉල්ලා සිටීම සඳහා, සෑම සුදුසුකමක් ම ඊට අදාළ වන අවශ්‍යතාවලට ගැළපිය යුතු යැයි අපේක්ෂා කෙරේ. එහෙයින්, ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීයික හා විද්‍යාලයීය තලයේ වකුචල විෂයමාලා ව්‍යුහය ශ්‍රී ලංකා සුදුසුකම් රාමුවෙහි ඉගෙනුම් පල සාධනය සඳහා සිසුන්ට පහසුකම් සැලසිය යුතු බව අදහස් කෙරේ.

3. දැනට පවතින තත්ත්වය විශ්ලේෂණය කිරීම

3.1 විෂයමාලාව සම්ප්‍රේෂණය

පසුගිය දශක දෙකෙහි අපි වඩාත් ම ඇසුරුවීන්, දුටුවීන්, පාසල් අධ්‍යාපනය තුළ සිසුන්ගේ ශාස්ත්‍රීය වැඩභාරයේ ප්‍රමාණානිකාන්ත

ස්වභාවයත්, ඉගෙනුමේ ගුණාත්මකභාවයේ අවප්‍රමාණයත් පිළිබඳ ව සැලකිලිමත් ව කෙරෙන ප්‍රකාශ ය. විෂයමාලා භාරය පිළිබඳ ව ඇති ගැටලු ගැනත්, සිසුන් අත්විඳින විභාග ආශ්‍රිත ආතතිය සම්බන්ධවත් සලකා බලන මෙන් අධ්‍යාපන අධිකාරීන්ගෙන් තරයේ ඉල්ලා සිටින විවිධ කමිටු හා කණ්ඩායම් වාර්තා ගණනාවකි.

දැනට අප රටේ පවතින අධ්‍යාපන තත්ත්වය හා 1940 කාලයේ තිබූ තත්ත්වය සන්සන්දනය කරන විට, විශේෂ වාර්තාවට¹ අනුව, පසුගිය 75 වසර තුළ ලෝකය වෙනස් වුව ද, අපේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය එතරම් වෙනස් වී නොමැති බැව් පෙනේ.

“බොහෝ සිසුන් ඔවුන්ගේ ශාස්ත්‍රීය ජීවිතය අවසන් කරන්නේ බොහෝ වූ දැනුමක් හා සුළු වූ අවබෝධයක් ඇතිව ය. ඔවුහු පොත් කියවා නැත; ඔවුහු පෙළ පොත් පාඩම් කර ඇත. ඔවුනට ලිවිය නො හැකිය; ඔවුහු සකස් කළ ගෛලියකට රචනා ඉදිරිපත් කරති. ඔවුනට ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දිය හැකි නමුත් පිළිතුරු ප්‍රශ්න කළ නො හැකි ය. ප්‍රායෝගික ප්‍රශ්නවල දී, ඔවුන්ගේ දැනුම භාවිත කිරීමට ඇත්තේ අල්ප වූ ශක්තියකි. ඔවුන්ගේ පරිකල්පනය මොට වී, නිපැයුම් හැකියාව යටපත් වී සිතීමේ හැකියාව උෟන සංවර්ධිත වී, ඔවුන්ගේ චිත්තවේග අවසේධනය (Inhabit) වී ඇත. දීප්තිමත් සිසුවෝ නිසැක ව ම බිහි වී සිටින නමුත්, පොදු සාමාන්‍ය මට්ටමේ ගුණාත්මකභාවය ප්‍රමාණවත් සේ ඉහළ මට්ටමක නො පවතී. උසස් ම ගණයේ ගුණාත්මකභාවයට වඩා, පොදු සාමාන්‍ය මට්ටමේ තත්ත්වය අධ්‍යාපන ක්‍රමය පිළිබඳ වඩාත් පැහැදිලි සාක්ෂියකි”.

මේ සැම මට්ටමක ම සිසුන්ගේ ශාස්ත්‍රීය වැඩභාරය තේරුම් ගැනීමට සිරුවෙන් කරන විශ්ලේෂණයක් අවශ්‍ය ය.

අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයෙන් නිකුත් කොට ඇති මාර්ග දර්ශකවලට අනුව, වසරකට ඇති පාසල් දින ගණන 210කි; හෙවත් සති 42කි;

දිනකට කාල පරිච්ඡේද 8කි; එක් කාල පරිච්ඡේදයක් විනාඩි 40කි. මෙයින් පෙනී යන්නේ, පාසල් වර්ෂයකට තිබෙන කාල පරිච්ඡේද ගණන වන්නේ $210 \times 8 = 1680$ කි. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස, අවුරුද්දකට ශිෂ්‍යයෙකු පාඩම් වැඩ සඳහා පාසලේ දී ගත කරන පැය ගණන $(1680 \times 40) / 60 = 1120$ කි.

කිසියම් විෂයයක ශාස්ත්‍රීය වැඩභාරය අපගේ විශ්ලේෂණයට අනුව රඳ පවත්වන කැණු තුනක් මත ය: එනම්, ගෝලීය සුදුසුකම් වන අ.පො.ස. (සා. පෙළ) හා අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) නිර්දේශිතවලට අනුව අවශ්‍ය වන අවම වැඩභාරය, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ චක්‍රලේඛවලට අනුව පාසල් කාල සටහන්වල වෙන් කොට ඇති කාල පරිච්ඡේද ගණන හා ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනයෙන් අනුමත කරන ලද, විෂයයන්ට අදාළ නිර්දේශ පත්‍රවල සඳහන් වන අපේක්ෂිත වැඩභාරය යන මේවා ය.

මීට පෙර සඳහන් කළ පරිදි, අ.පො.ස. (සා. පෙළ) විෂයකට වෙන් කොට ඇති අවම කාලය පැය 130ක් වන අතර, අ.පො.ස. (සා. පෙළ) විෂයකට පැය 360කි. තව ද, අ.පො.ස. (සා. පෙළ) සුදුසුකම් ලබා ගැනීම සඳහා සමත් විය යුතු විෂයයන් ගණන පහක් හෝ හයක් වන අතර, අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) සුදුසුකම් සඳහා විෂයය ගණන තුනකි.

මේ අනුව, කාල පරිච්ඡේද වශයෙන් අ.පො.ස. (සා. පෙළ) විෂයකට අවම වශයෙන් වෙන් කොට ඇති කාලය, කාල පරිච්ඡේද 195ක් වන අතර, අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) විෂයකට කාල පරිච්ඡේද 540කි. එහෙයින්, ගෝලීය සම්මතිය අනුව, අවුරුදු දෙකක් වශයෙන් ඇතුළත් වන අධ්‍යයන වැඩසටහන් සඳහා අවම වශයෙන්, පිළිවෙලින්, කාල පරිච්ඡේද $195 \times 6 = 1170$ ක් සහ $540 \times 3 = 1620$ ක් වෙන් කළ යුතු ය. මෙයින් අදහස් කෙරෙන්නේ අවුරුද්දකට පිළිවෙලින් $1170/2 = 585$ සහ $1620/2 = 810$ ක් වශයෙන් කාලච්ඡේද වෙන් විය යුතු බව ය. එහෙයින් අ.පො.ස. (සා. පෙළ) හා අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) යන සුදුසුකම් ලබාදීම සඳහා අවශ්‍ය අවම මුළු කාලය පිළිවෙලින්, පන්ති කාමර කාලයෙන් $(585/1680) \times 100 = 35\%$ ක් සහ $(810/1680) \times 100 = 48\%$ ක් පමණි.

ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනයේ ලේඛනවලට අනුව මෙම අධ්‍යයන වැඩසටහන් දෙකෙහි නිර්දේශ පත්‍රවල අන්තර්ගතය, එක් පාසල් වර්ෂයක් තුළ සම්පූර්ණ කිරීමට ගත වන මුළු කාල පරිච්ඡේද ගණන ආසන්න වශයෙන් 1100ක් හා 900ක් වේ. මින් අදහස් වන්නේ මෙම අධ්‍යයන වැඩසටහන් දෙක සඳහා වෙන් වන සම්පූර්ණ කාලය පිළිවෙලින්, $(1100/1680) \times 100 = 65\%$ සහ $(900/1680) \times 100 = 54\%$ ක ප්‍රතිශතයක් වන බව ය.

අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයෙන් නිකුත් කරන ලද චක්‍රලේඛයකට අනුව 10 වන හා 11 වන ශ්‍රේණිවල කාල සටහන්වල සතියකට ඇති කාල පරිච්ඡේද 40න් 36ක් ම නැතහොත්, පාසල් වර්ෂයට නියමිත කාල පරිච්ඡේද 1680න් 1512ක් ම, අ.පො.ස. (සා. පෙළ) විභාගයේ විෂයයන් ඉගැන්වීම සඳහා යෙදීම අවශ්‍ය වේ. මෙය පාසල් වර්ෂය තුළ ඇති මුළු කාල පරිච්ඡේද ගණනින් 90%කට සමාන වේ. 12 වන හා 13 වන ශ්‍රේණිවල කාල සටහනේ වෙන් කළ යුතු කාල පරිච්ඡේද ගණන සතියකට 40කින් 30ක් හෙවත් පාසල් වර්ෂයේ කාල පරිච්ඡේද 1680න් 1260ක් ම අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) විභාග විෂයයන් ඉගැන්වීම සඳහා වෙන් කළ යුතු වේ.

ඉහත දැක්වූ විශ්ලේෂණයට අනුව, අ.පො.ස. (සා. පෙළ) විෂය නිර්දේශ උගන්වා සුදුසුකම් ලබා ගැනීම සඳහා ප්‍රතිමාන අවශ්‍යතාවට වඩා 85%කට වැඩි කාලයක් වෙන් කළ යුතු අතර, අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) විෂයමාලාවට අනුව 12%ක කාලයක් වැඩියෙන් වෙන් කෙරේ. එහෙත් සත්‍ය තත්ත්වය මීට වඩා වෙනස් ය. බොහෝ පාසල් වෙන් කළ යුතු කාලපරිච්ඡේද ගණනට වඩා ඉතා වැඩි කාලයක් ප්‍රධාන විෂයයන් ඉගැන්වීමටත්, අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) විභාගය සඳහා සිසුන් පුහුණු කිරීමටත් වැය කරති.

පාසල් අධ්‍යාපනයේ මේ මට්ටමේ දී එවැනි තත්ත්වයක් ඇතිවීම වැළැක්වීමේ ඇති වැදගත්කම මීට අවුරුදු 75කට පෙර කන්නන්ගර වාර්තාවෙන්¹ පවා හඳුනාගෙන තිබුණි.

“කෙසේ වෙතත්, පාසල් විෂයමාලා, විභාග අනුව තීරණය නොවිය යුතු ය. සිසුවෙකුගේ අධ්‍යාපනය මුළුමනින් ම මැටිකපුලේෂන් වෙත යොමු කිරීමේ දැනට පවතින ක්‍රමයත්, ඉන් පසුව ලන්ඩන් ඉන්ටර්මීඩියෙට් විභාගයේ විෂයයන් හතරකට ඔහුගේ අභ්‍යාසයන් සීමා කිරීමත් සියලු අධ්‍යාපන මූල ධර්මවලට පටහැනි වේ. ජ්‍යෙෂ්ඨ පාඨශාලා සහතිකය සැලසුම් කළ යුත්තේ, ඔහුගේ වැඩවලින් කොටසක් මැනෙන අයුරිනි. එහෙත්, විභාගය විෂයමාලාව මත රඳා පැවතිය යුතු අතර, විෂයමාලාව විභාගය මත රැඳිය යුතු නොවේ. තව ද, විෂයමාලාව විභාගය සඳහා නියමිත විෂයයන් ගණනට පමණක් සීමා නො විය යුතු ය”.

ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනයෙන් අනුමත කරන ලද විෂය නිර්දේශයෙන් පිළිගත් කාල පරිච්ඡේද ගණනට වඩා වැඩි ගණනක්, එනම්, 1100 වෙනුවට 1512ක් ද, 900 වෙනුවට 1260ක් ද, පිළිවෙලින් මේ විභාග විෂයයන් ඉගැන්වීමට සෑම පාසල් වර්ෂයක ම වෙන් කොට ඇති බව අපගේ අධ්‍යයනයෙන් පෙනී යයි.

මේ විභාග දෙක සඳහා අවශ්‍ය වන විෂය නිර්දේශ සඳහා පාසල් කාලසටහන්වල ප්‍රමාණවත් කාලසීමාවක් වෙන් කොට ඇත. එසේ නම්, සිසුන්ට ශාස්ත්‍රීය වැඩභාරයේ අතිරික්තයක් ඇති බැව් පැවසීමට වෙනත් හේතු තිබිය යුතු ය.

ඉහත විශ්ලේෂණයේ දී සිසුවෙකුගේ වැඩභාරය තීරණය කරන විට අපි අවධානය යොමු කළේ විෂය නිර්දේශයේ කිසියම් විෂයයකට වෙන් කොට තිබුණු කාල පරිච්ඡේද ගණනට පමණි. එහෙත් සැලකිල්ලට ගත යුතු තවත් ආශ්‍රිත හේතු ගණනාවක් ඇත. එනම්, පංති කාමරයේ දී ඉගැන්වූ දෑ සමාලෝචනයටත්, ප්‍රතිසාධනයටත් ශිෂ්‍යයාට අවශ්‍ය කාලය ගැන අවධානය යොමු කිරීම යි. එහි දී විශේෂ සැලකිල්ල යොමු කළ යුත්තේ, ගුරුවරයා විසින් නියම කරන ලද ගෙදර වැඩවල යෙදීම, අධ්‍යයනය සඳහා ඇති පාඩම්වල දුෂ්කරතා මට්ටම හා විභාග සඳහා සූදානම් වීම යන කරුණුවලට ය.

විෂය නිර්දේශ සංශෝධන සිදුවන්නේ සෑම අවුරුදු අටකට ම වරකි. ඒ සෑම වාරයක දී ම, විෂය කරුණු වෙනස් කිරීම පිළිබඳ ව

තීරණය කරන්නේ, ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය විසින්, ඒ එක් එක් විෂයය සඳහා තෝරන ලද විශේෂඥ කණ්ඩායමේ මතය අනුව ය. අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) සඳහා විශේෂඥ කණ්ඩායම තෝරා ගන්නේ වෙසෙසින් ම දැනට සේවය කරන හා විශ්‍රාමික විශ්වවිද්‍යාලීය විද්වතුන්ගෙනි. පංති කාමර පරිසරය හා සාමාන්‍ය සිසුවෙකුගේ අවබෝධ මට්ටම ගැන ඔවුන්ගේ නිරාවරණය, ගුරුවරුන් කිහිප දෙනෙකු සමග කෙරෙන සන්නිවේදනයන්ට පමණක් සීමා වේ. ඒ හේතුවෙන්, පංති කාමරය තුළ කිසියම් විෂයයක් ඉගැන්වීමේ දී ගුරුවරුන්ට මුහුණ දීමට සිදුවන දුෂ්කරතා ගැන මේ විශේෂඥ කණ්ඩායමේ සාමාජිකයින් හට සම්පූර්ණයෙන් අවබෝධ නොවන්නට පුළුවන. වෙනත් වචනයෙන් කිවහොත්, සාමාන්‍ය සිසුවෙකුට උභයා ගැනීමට පහසු වන වේගයකට අනුව, සාමාන්‍ය ගුරුවරයෙකුට පැහැදිලි කිරීමට හැකි කරුණු ප්‍රමාණය කෙතෙක් දැ'යි සමවබෝධය කර ගැනීමට මේ විශේෂඥයන්ට අපහසු විය හැකි ය. විෂය නිර්දේශයක් ඉගැන්වීම සමස්තයක් වශයෙන් ගන්නා විට, එහි සියලු අංශ එක්ව ගැනීමේ දී ඇතිවන වැඩිහැරය කෙතෙක් දැ'යි නිශ්චය කිරීමට විශේෂඥ කණ්ඩායමට නොහැකිවීමත්, විෂයමාලාවේ භාරය වැඩිවීමට තවත් හේතුවක් වන්නට ඇත.

විෂය නිර්දේශයක අන්තර්ගතය හා අධ්‍යයන කරුණුවල මට්ටම තීරණය කිරීමේ පදනම විය යුත්තේ, පාසල් වර්ෂයක් තුළ එම විෂයය ඉගැන්වීමට වෙන් කොට ඇති මුළු කාලපරිච්ඡේද සංඛ්‍යාව හා විනාඩි 40ක කාල පරිච්ඡේදයක් තුළ සිසුන්ට අර්ථාන්විත අයුරින් ඉදිරිපත් කළ හැකි විෂය කරුණු මොනවාද යන කරුණු මත ය. එහෙත් අප රටෙහි බලධාරීන් විසින් දැනට අනුගමනය කරන ක්‍රියාදාමය මේ ක්‍රමයට වඩා හාත්පසින් ම වෙනස් ය.

කිසියම් විෂයයක නිර්දේශයට ඉගෙනුම් පල සාධනය සඳහා ඉහත දක්වූ සියලු ම ක්‍රියාකාරකම් ඉටු කිරීමට, 'සාමාන්‍ය' සිසුවෙකුට නිමානනය වන කාලය හඳුන්වන්නේ, සම්පූර්ණ විෂයමාලාවේ එම විෂයයට වෙන් වූ මාර්ගෝපදේශිත ඉගෙනුම් පැය ලෙස ය. එය සැම විටම කල්පිතයක් මිස යථාතථ්‍ය මිනුමක් නොවේ. එහෙත්, විෂයමාලාව සකස් කරන්නන් අපේක්ෂා කරන්නා වූ පාඩම් කිරීමේ ප්‍රමාණයත්, කැපවීමේ මට්ටමක් ගැන කිසියම් ඉඟියක් සිසුන්ට මේ මගින් සැපයේ.

ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය මගින් අනුමත කරන ලද සෑම විෂය නිර්දේශයකට ම සම්මත සැකසුමක් තිබේ. එහි තොරතුරු වගුවක් ලෙස දක්වා ඇති අතර, තීරුවලට මාතෘකා යොදා තිබේ. එනම්: නිපුණතාව, නිපුණතා මට්ටම, ඇතුළත් කරුණු, ඉගෙනුම් පල හා කාල පරිච්ඡේද ගණන යනුවෙනි. මේ සංරචක අතර ඇති සම්බන්ධතාව මෙසේ විස්තර කොට තිබේ. “සිසුන් නිපුණතා මට්ටම් හරහා නිපුණතා සාධනය කරගත යුතු අතර, ඒවා සෑම ඉගෙනුම් පලයක් යටතේ ම සඳහන් කොට ඇත. මේ නිපුණතා මට්ටම් සාධනය සඳහා සිසුන්ට අවශ්‍ය වන විෂය ප්‍රමාණය ද විස්තර කොට තිබේ. තව ද, ඉගෙනුම් - ඉගැන්වීම් හා තක්සේරුව යන ක්‍රියාවලිය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා අවශ්‍ය කාල පරිච්ඡේද සංඛ්‍යාව ද විෂය නිර්දේශයේ සඳහන් වේ.” අවසාන තීරුවෙහි දක්වෙන මුළු එකතුව එම විෂයයෙහි ප්‍රමාණය ලෙස සැලකිය හැකි ය.

මා දන්නා තරමින්, එක් එක් විෂය සඳහා අවශ්‍ය සංකල්පිත ඉගෙනුම් පැය විෂය නිර්දේශ සකස් කිරීමේ යෙදුණු අදාළ කණ්ඩායම් විසින් ගණනය කොට නොමැත. මේ තොරතුරු අප වෙත තිබුණේ නම් එක් එක් සුදුසුකම් සඳහා තිබෙන මුළු විෂය සංඛ්‍යාව සලකා බලා, ඒ අනුව, දැනට සිසුන්ට තිබෙන ශාස්ත්‍රීය වැඩහාරය සම්බන්ධයෙන් දැනුවත් තීරණයක් ගත හැකි වේ.

3.2 විෂයමාලා ආශ්‍රිත ඉගෙනීම

ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතියික හා විද්‍යාලයීය තලයේ සිසුන්ට ඔවුන්ගේ කාලය මත බොහෝ වූ අවශ්‍යතා පැන නැගී ඇත. සාමාන්‍ය පාසල් දිනයක් තුළ මේ කණ්ඩායමේ සිසුවෙකු අපේක්ෂා කරන ක්‍රියාකාරකම්වලට ඇතුළත් වන්නේ, පාසල් ක්‍රියාකාරකම්, ගමනාගමනය (පාසලට හා පාසලින්) පාසල් වේලාවෙන් පසුව විෂය බාහිර වැඩ, අතිරේක කියවීම්, ගෙදර වැඩ, පවුලේ අය සමග ගත කරන කාලය සහ නියමිත වේලාවක් නිදා ගැනීම යනාදිය යි. එහෙත් පුද්ගලික පංති මෙහි දී සලකා බලා නොමැත.

අද මංමාවත්වල පවතින දරුණු වාහන තදබදය හේතුවෙන් සිසුවකුට පාසලට ඒමට හා යාමට නැතහොත් ගමනාගමනය කිරීමට ගතවන කාලය බෙහෙවින් වෙනස් විය හැකි ය. පාසල් කාලයෙන්

පසුව, කුර්ය වාදක කණ්ඩායම්, ක්‍රීඩා, වාද විවාද, සාහිත්‍ය, රඟපෑම් හා නාට්‍ය, සංගීතය හා සංස්කෘතික ක්‍රියාකාරකම් ආදියෙහි නිරතවීම සිසුන්ගේ පුද්ගලික ජීවිත, යහපැවැත්ම හා අනාගත රැකියා අවස්ථා කෙරේ බොහෝ ප්‍රයෝජනවත් විය හැකි ය. මේ ක්‍රියාකාරකම්වල නොකඩවා නිරතවීමේ දී ද කාලය වැයවේ. නවකථා වේවා, ප්‍රවෘත්ති වේවා, විද්‍යා ලිපියක් හෝ කාව්‍ය සමාලෝචනයක් වේවා, අතිරේක කියවීම, යෞවන සිසුන්ගේ සංජානනය හැඩගැස්වීමට උදව් වේ. බුද්ධිය ශක්තිමත් කෙරේ. එමෙන් ම සිතීම වඩාත් ගතික බවට පත් කරයි. එහෙයින්, දෛනික වශයෙන් ඉතා සුළු කාලයක් හෝ අතිරේක කියවීම සඳහා වෙන් කිරීමෙන් අයෙකුගේ ජීවිතයට ධනාත්මක බලපෑමක් ඇති කළ හැකි බව අපට නිසැකව ම කිව හැකි ය.

ලෝකයේ සියලු අධ්‍යාපනඥයින් සිසුන් සඳහා පාසලෙන් ලබා දෙන ගෙදර වැඩ, බොහෝ අතින් සිසුනට අත්‍යවශ්‍ය මෙන් ම වැදගත් වන බවට එකඟ නොවූව ද, බොහෝ අය පාසලෙන් ලබා දෙන ගෙදර වැඩ අත්‍යවශ්‍ය යැයි විශ්වාස කරති. අරමුණක් ඇති ව කෙරෙන ගෙදර වැඩ පැවරුම්වලින් නව සංකල්ප පිළිබඳ අවබෝධය ඇති කළ හැකි අතර, සිසුන්ට විෂය ප්‍රමාණය ගැන වඩාත් ගැඹුරු අවබෝධයක් ලබා දිය හැකි අතර ස්වාධීන ව ප්‍රවීණත්වයක් ලැබිය හැකි කුසලතා ද දියුණු කරගත හැකි වේ. ගෙදර වැඩ පැවරුම් නොකඩවා කිරීමෙන්, විභාගවල දී, සිසුන්ගේ කාර්ය පලය වැඩි දියුණු කරගත හැකි වේ.

සමහර රටවල කරන ලද පර්යේෂණවලට අනුව, දරුවෝ මව්පියන් හා පවුලක් ලෙස ගුණාත්මක කාලයක් ගත කිරීම ද බොහෝ ප්‍රතිලාභ ගෙන දෙන්නකි. මව්පියන් හා දරුවන් අතර ස්ථිරසාර බැඳීමක් ඇති කිරීමට එය හේතු වන අතර ඒ මගින්, පවුලේ සාමාජිකයනට ඔවුන්ගේ සිතුවිලි හා හැඟීම් විවෘත ව ප්‍රකාශ කිරීමට අවස්ථාව ලැබේ. ඒ නිසා ම දරුවෝ පාසලේදී ඉහළ මට්ටමේ ශාස්ත්‍රීය කාර්ය පලයක් ද ලබා ගැනීමට සමත් වෙති.

පාසල් විශේෂ දරුවන්ට මනා සේ වැඩිමට සුබදායී නින්දක් ලැබීම ද හේතුවක් වන බව විශේෂඥයෝ පවසති. මේ වයසේ දරුවෙකුට අවම වශයෙන් එක් රැයකට පැය 8.5 - 9.0ක නින්දක් අවශ්‍යය ය.

මේ කරුණු පාදක කොට ගෙන, කල්පිත ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීයික සිසුවෙකුගේ වැඩභාරය මම උපකල්පනය කර ගන්නය කළෙමි.

ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීයික සිසුවෙකු සඳහා උපකල්පිත වැඩභාරය		
1. උදෑසන ආහාරය සහ සුදානම	=	වි. 30
2. පාසලට යාමට ගතවන කාලය	=	වි. 45
3. පාසල් කාලය	=	පැ. 06
4. විෂය බාහිර වැඩ	=	පැ. 2.5
5. පාසලින් ආපසු යාමට ගතවන කාලය	=	වි. 45
6. පවුල සමග ගත කරන කාලය හා රාත්‍රී ආහාරය	=	පැ. 01
7. පාඩම් සමාලෝචනය හා ගෙදර වැඩ පැවරුම්	=	පැ. 4.5 (1 විෂයකට වි.30 බැගින් විෂය 9ක්)
8. නිදා ගැනීමට යන කාලය	=	පැ. 09
මුළු ගණන පැය 25 යි		

මෙයින් පෙනී යන්නේ ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීයික සිසුවෙකුට පාසල් දිනයක් තුළ සාමාන්‍යයෙන් කෙරෙන ක්‍රියාකාරකම්වල යෙදීමට දවසේ මුළු පැය ගණන ප්‍රමාණවත් නොවන බව යි. මෙම වැඩභාරය අඩුකර ගැනීමට ගත හැකි එකම පියවර වන්නේ, අධ්‍යයන වැඩසටහනෙහි ඇති විෂය ගණනට කෙළින් ම සමානුපාතික වන පාඩම් සමාලෝචනයට හා ගෙදර වැඩවලට ගතවන කාලය නැවත සකස් කිරීම යි.

1940 ගණන්වලදී ද ගෙදර වැඩවලට ගතවන කාලය පැනයක් ව තිබූ බව පෙනේ. විශේෂ වාර්තාව¹ ඒ ගැන මෙසේ දක්වයි.

“තවත් පොදු ගැටලුවක් ගෙදර වැඩ හා සම්බන්ධිත ය. විභාගවලට ඇති අවධාරණයත්, විභාග සමත් වීමෙන් ලද හැකි ආර්ථික වාසිත්, අපේ පාසලේ සිසුන්ගේ හිස මත මහා බරක් පතිත කොට ඇත. ගෙදර වැඩවල බර දැඩි වීම ඔවුන් කායික ව ආබාධිත තත්ත්වයට පත් කිරීමට ත්, ඔවුන්ගේ ආරම්භක ශක්තියට හානි සිදුවීමටත් හේතු විය හැකි ය.”

“අවුරුදු 17ක හෝ 18ක සිසුවෙකුට ගෙදර වැඩ කිරීමට පාසල් දිනයකට නිර්දේශ කරන කාලය පැය දෙකකි. සති අන්තය ඇතුළත කළ යුතු වන්නේ එක් රැයකට අදාළ වන ප්‍රමාණ යි.”

3.3 විෂයමාලාව නක්සේරුව

සිසුන් අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) විභාගයේ දී ක්‍රියාකරන ආකාරයත්, වෙනත් රටවල සිසුන් ඊට සමාන විභාගවලදී ක්‍රියාකරන ආකාරයත් සංසන්දනය කිරීමේදී පෙනී යන කරුණු අපගේ විමසීමට ලක් වේ. මේ පිළිබඳ ව එක්සත් රාජධානියේ සිසුන් අලලා කළ අධ්‍යයනයකින් පහත දැක්වෙන ප්‍රතිඵල අත් විය.

1 වන වගුවෙන් දැක්වෙන්නේ 2016 අ.පො.ස. (උ.පෙළ) විභාගයේ ජීව විද්‍යා විෂයධාරාවෙහි පිළිගත් ශ්‍රේණි සංයෝජනය හෝ ඊට වඩා ඉහළ ශ්‍රේණි ලැබුවන්ගේ සමුච්චිත ප්‍රතිශතය යි.

2 වන වගුවෙන් දැක්වෙන්නේ එක්සත් රාජධානිය (UK) පාදක වූ අ.පො.ස. (උ. පෙළ) විභාගවලදී NARIC tariff points ලැබුවන්ගේ සමුච්චිත ව්‍යාප්තිය පිළිබඳ ව, 2004 දී පළ කළ UK- NARIC වාර්තාවක උද්ධෘතයකි¹⁹.

එක්සත් රාජධානියෙහි අ.පො.ස. (උ.පෙළ) ප්‍රතිඵල වසර ගණනාවක් තුළ සාපේක්ෂ ව ස්ථායී ලෙස පැවතෙන බව පිළිගන්නා හෙයින් මෙම දත්ත උපයෝගී කොට ගෙන මේ පද්ධති දෙකෙහි සංසන්දනයක් කිරීම සාධාරණ ය.

2 වන වගුවෙහි NARIC tariff points ගණනය කර ඇත්තේ එක්සත් රාජධානි පද්ධතිවල එක් එක් ශ්‍රේණිය සඳහා වෙන් කොට ඇති සංඛ්‍යාත්මක අගය භාවිත කරමිනි. එනම්: A = 5, B = 4, C = 3, D = 2, E = 1, U/N = 0

ශ්‍රී ලංකා අ.පො.ස. (උ.පෙළ)	
ශ්‍රේණි සංයෝජනය	සමුච්චිත ප්‍රතිශත (%)
AAA	1.4033
AAB	3.9250
ABB	6.2414
AAC	6.8308
BBB	8.2607
ABC	10.2848
BBC	14.7798
ACC	14.7798
BCC	19.9585
CCC	25.3327
AAS	25.3545
ABS	25.4776
BBS	26.0139
ACS	26.1660
BCS	28.8568
CCS	37.4774
ASS	37.4943
BSS	38.1368
CSS	48.5206
SSS	58.1097
FFF	100

I වන වගුව

ශ්‍රී ලංකා අ.පො.ස. (උ.පෙළ)	
NARIC Tariff Points	සමුච්චිත ව්‍යාප්තිය (%)
15	0.58085
14	2.43481
13	6.48042
12	13.39496
11	23.25652
10	35.79982
9	49.61072
8	63.26701
7	75.35651
6	84.93429
5	91.79783
4	96.0428
3	98.38670
2	99.48015
1	99.88688
0	100

2 වන වගුව

මෙම වගු දෙකෙහි තොරතුරු පාදක කොට ගෙන, එක්සත් රාජධානියේ සිසුන්ට සමාන කරන විට, අපගේ ජීව විද්‍යා ධාරාවේ සිසුන්ගේ සාධන මට්ටම් ගැන විවිධ නිරීක්ෂණ කළ හැකි ය. උදාහරණ වශයෙන්, C තුනක් හෝ ඊට වඩා ඉහළ ශ්‍රේණි ලබා ගෙන ඇත්තේ ශ්‍රී ලංකාවේ සිසුන් අතරින් 25%කට තරමක් වැඩි ප්‍රමාණයකි. එහෙත්

එක්සත් රාජධානියෙහි ඊට සමාන වූ 9 NARIC tariff ලකුණු ගත් ගණන දෙගුණයක් පමණ වන අතර, එය 50% කට ආසන්න ය.

ශිෂ්‍යයන් ඇගයීමේ දී දැනට අනුගමනය කරන ක්‍රමය ආචාර්ය ජී. බී. ගුණවර්ධන මනාව විස්තර කරයි²⁴.

“ශිෂ්‍යයෙකු වඩාත් පුළුල් දෘෂ්ටිකෝණයකින් ඇගයීමට අ.පො.ස. (සා.පෙළ) හා අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) විභාගවලට ඇති ශක්‍යතාව විචේදනයට ලක් වී ඇත. ශිෂ්‍යයෙකු එක් වරක් පෙනී සිටින විභාගයක කාර්යපලය පාදක කොට ගැනීමෙන් විෂයමාලාවකින් වර්ධනය වේ යැයි අපේක්ෂා කරන අගතා කුසලතා බොහොමයක ඇගයීමක් සිදු නොවේ. එය බොහෝ සිසුන්ට අවාසිදායක ය. තව ද, සමතුලිත වර්ධනයකට හා රැකියා සම්බන්ධිත නිපුණතාවලට තුඩුදෙන නිර්-ප්‍රජානන (non-cognitive) කුසලතා වඩන්නා වූ විෂයානුබද්ධ ක්‍රියාකාරකම් සීමා කරන සුළු ස්වභාවයක් මේ විභාග සතු වේ.”

1943 වර්ෂයේ විශේෂ වාර්තාව¹, එවකට පැවති අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ සමහර අඩුපාඩු පෙන්වා දෙයි.

“විභාග මගින් විෂයමාලාව පාලනය කිරීම, විශේෂයෙන් ද්විතීයික පාසල්වල විෂයමාලාවන්ගේ නුපුළුල් බව සහ බාහිර විභාගවල අනුවිත භාවය”

ඊළඟට, එවකට භාවිත වූ ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීයික සහතිකය හා උසස් පාඨශාලා සහතිකය ගැන සඳහන් කරමින්,

“මේ විභාග හුදෙක් මතක තබා ගැනීමේ ශක්තිය මැන බලන, කටපාඩම් කිරීමට අනුබල දෙන, ඒවා නම්, ඉන් එලක් නොමැත. මේ නිසා, දැනුම නව අවස්ථාවලට යොදා ගත හැකි අන්දමේ ප්‍රශ්න සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයක් සකස් කිරීමට පරීක්ෂකයෝ උත්සුක විය යුත්තේ ය.”

විශේෂ වාර්තාව එවකට පැවති ඇගයීම් ක්‍රමය ද විශ්ලේෂණය කරයි.

“ලංකාවේ අධ්‍යයනය හා ඉගැන්වීම අතර ඇති සහසම්බන්ධතාව පිළිබඳ අවබෝධය විරල යැයි අපි සැක කරමු. විභාගවලට පුහුණු කිරීමේ ක්‍රමය පැවතීමෙන් ම ඒ අවබෝධය නොමැති බැව් පෙනේ. පුහුණු කිරීම වූ කලී, අධ්‍යාපනය ප්‍රතිෂේධ කිරීමකි. ශිෂ්‍යයාට හිමි නැති ප්‍රාප්ති ලකුණක් ඔහු වෙත ප්‍රදානය කිරීම සඳහා, විභාග ක්‍රමයේ දුර්වලතාවෙන් අයුතු ප්‍රයෝජන ගැනීමේ වැයමක් ලෙස මෙය සැලකිය හැකි ය. ශිෂ්‍යයා දැනගත යුතු දේ නොසලකා හැර, පරීක්ෂකයා ශිෂ්‍යයාගෙන් බලාපොරොත්තු වන පිළිතුරු ලෙස පුහුණුකරුවා සිතන දෑ කෙරෙහි අවධානය යොමු කිරීම මෙයින් සිදු වේ. ප්‍රශ්න තෝරාගනු ලබන්නේ අහඹු ලෙස ය. කරුණු තෝරා ගන්නේ ඒවායෙහි ඇති අදාළත්වය අනුව නොව, ඒවා සමග්‍රහණය කිරීමේ හා නැවත ඉදිරිපත් කිරීමේ අදහසිනි. කට පාඩම් කිරීම සඳහා කරුණුවල නිරවද්‍යතාව, සරල බවට යටත් කෙරේ. අදහස් තොරවී ඒවා කරුණු බවට පත් වේ. ශිෂ්‍යයාට සිතන්නට නූගන්වයි. එහෙත් ශිෂ්‍යයාට අවබෝධයක් ඇති බවට පරීක්ෂකයා රවටන තත්ත්වයට ප්‍රමාණවත් වන සේ, කරුණු කටපාඩම් කිරීමට සලස්වයි.”

තාක්ෂණික හා සංස්කෘතික දියුණුවට සමගාමී ව, අධ්‍යාපනය නිරතුරුව ම වර්ධනය වේ යැයි අපි අපේක්ෂා කළ ද, දැනට පවතින ක්‍රමය තුළ ඇති ඉගැන්වීම්, ඉගෙනීම් හා ඇගයීම් ක්‍රියාවලීන් අපගේ දෙමව්පියන්ගේ හා මුතුන් මිත්තන්ගේ පරම්පරාවල පැවති ක්‍රමවලට බෙහෙවින් සමාන වේ.

4. ක්‍රියාත්මක කළ හැකි විසඳුම්

මෙම දේශනයේ අවසන් කොටසෙහි, මා අදහස් කරන්නේ, මූල දී නැගූ ගැටලු දෙක සඳහා දිය හැකි විසඳුම් කිහිපයක් ඉදිරිපත් කිරීමට යි. එම ගැටලු නම්: සිසුන්ගේ මානසික හා ශාරීරික සෞඛ්‍යයට දැඩි ව බලපාන්නා වූත්, ශාස්ත්‍රීය පීඩනයක් ඇති කරන්නා වූත් අධිභාරයක් දරන පාසල් විෂයමාලාව පිළිබඳ පොදු විවේචනය හා දැනට පවත්නා

පාසල් විෂයමාලාවෙන්, 21 වන සියවසේ ඉගෙනගන්නා වූ සිසුන්ගේ අභියෝගවලට සාර්ථක ව මුහුණ දීමට හැකිවන, වඩාත් පුළුල් වූ කුසලතා සමූහයක් සිසුන්ට ලැබේද යන ගැටලුවයි.

මාගේ ප්‍රවීණත්වය අධ්‍යාපනය නොව ගණිතය යි. අධ්‍යාපන ගැටලු ගැන මාගේ උනන්දුව ඇති වූයේ අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය හා උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය යටතේ පැවතෙන විවිධ ආයතන මගින් සංවිධානය කරන ලද ක්‍රියාකාරකම්වලට සහභාගි වීමෙනි. තව ද, අධ්‍යාපනය පිළිබඳ ව දැනට ඇති ගෝලීය ප්‍රවණතා ගැන පුද්ගලික ව විමසා බැලීමෙනි. ඉහත කරුණු පිළිබඳ ව මා ඉදිරිපත් කරන යෝජනා එම අත්දැකීම් තුළින් ලබා ගත් දෑ ය. මේ යෝජනාවලින් සමහර ඒවා දැනටමත් පොදු ලේඛනවල තිබෙන්නට පුළුවන.

මෙම දේශනයෙහි දැනට පවතින ක්‍රමය සඳහා යෝජනා කොට ඇති ප්‍රතිසංස්කරණ ක්‍රමයෙන් වර්ධනය වන්නක් මිස තදබල විපර්යාසයක් ඇති කරන්නක් නොවන බව හඟිමි. එහෙත් ඒවායේ සමුච්චිත බලපෑම, ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය බලාපොරොත්තු වන පරිදි ම, අපේ දරුවන්ගේ අධ්‍යාපන පල තව දුරටත් වැඩි දියුණු කිරීමට හේතු වනවා ඇත. ජාතික අධ්‍යාපන කොමිසමට අනුව:

“දරුවෙකු පාසල් හැරයන කාලය පැමිණෙන විට, අත්දැකීම් ආශ්‍රිත ඉගෙනීමෙන් වර්ධනය වීමට පෙලඹුණු, හැකියාව ඇත්තෙක් විය යුතු ය. කණ්ඩායමක සාමාජිකයෙකු වීමට, බෙදා හදා ගැනීමට, අනුන්ගේ අයිතිවාසිකම් ගරු කිරීමට හා ඉවසීමට හැකි, සංවේදී, අපක්ෂපාතී, මිත්‍රශීලී හා කාරුණික අයෙකු විය යුතු ය. ඔහු/ඇය ප්‍රායෝගික හා තාක්ෂණික කුසලතා ඇත්තෙක් විය යුතු ය. තව ද, අවස්ථාවන් අවබෝධ කර ගැනීමට සිද්ධාන්ත භාවිත කළ හැකි වූ ද, විවේචක ව සිතිය හැකි වූ ද, තර්කානුකූල ව උද්ගාමී ව හා නිගාමී ව, විශ්ලේෂණාත්මක ව හා පූර්ණ ව ද සිතිය හැක්කෙක් විය යුතු ය. ඔහු/ඇය මානසික ව හා ශාරීරික ව සෞඛ්‍යය සම්පන්න විය යුතු ය.”

තව ද, ආචාර්ය කන්නන්ගර සිතු ආකාරයට:

“අධ්‍යාපනය යනු ශාස්ත්‍රීය හා ප්‍රායෝගික දැනුම් කරුණු ග්‍රහණය කර ගැනීම පමණක් නොවන බවට අපි දරන මතය ප්‍රමාණවත් සේ අවධාරණය කොට ඇතැයි සිතමු. දරුවා පුහුණු කරන්නේ රැකියාවක් ලබා ගන්නට හෝ විභාගයක් සමත්වීමට පමණක් නොවේ. පාසලේ අරමුණ වන්නේ ඔහුට මිනිසෙකු වශයෙන් හා පුරවැසියෙකු ලෙස පරිපූර්ණ ජීවිතයක් ගත කිරීමට ඉගැන්වීමයි. නිවස හා පාසල එක්වී ක්‍රියා කිරීමෙන් ඔහු සමාජශීලී අයෙක් ලෙස හැඩගැස්විය යුතු ය.”

“පශ්චාත්-ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය විස්තර කළ හැක්කේ, ජීවත්වීමට බලාපොරොත්තු වන විශේෂ ජීවිතය, ජීවත්වීමට සුදුසු පුද්ගලයෙකු හැඩගැස්වීමේ අරමුණින් මෙහෙය වන අධ්‍යාපනයක් ලෙස ය, යන මතය අපි පිළි ගනිමු.”

4.1 යෝජනාව: ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීයික මට්ටමේ හා විද්‍යාලයීය තලයේ සම්පූර්ණ විෂයමාලාව නැවත අර්ථ දැක්වීම

පාසල් අධ්‍යාපනයේ පදනම සාම්ප්‍රදායික විෂය ඉගෙන ගැනීම පසුකොට පෙරට යා යුතු බව අවිවාදයෙන් පිළිගැනේ. මා පෙර දැක්වූ පරිදි, ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීයික මට්ටමේ හා විද්‍යාලයීය තලයේ ජාතික විෂයමාලාව, නිර්මාණය කොට ඇති අයුරින් ම, සම්පූර්ණයෙන් ම පාහේ සෑදී ඇත්තේ, අධ්‍යයන වැඩසටහන අවසානයේ පවත්වන විභාගයේ දී පරීක්ෂණයට ලක්වන, එමෙන් ම අවසානයේ දී, අ.පො.ස. (සා. පෙළ) හා අ.පො.ස. (උ. පෙළ) සුදුසුකම් කරා යොමු වන විෂයයන්ගෙනි. මේ මට්ටම්වල ජාතික විෂයමාලාව ඉතා පුළුල් ය. එය ක්‍රියාත්මක කිරීමට පාසල් කාල සටහනේ 100%කට ආසන්න වූ කාලයක් ගත වේ. එවැනි ක්‍රමයකින් ඇතිවිය හැකි අනිසි ප්‍රතිඵල ආචාර්ය කන්නන්ගර¹ මෙසේ දක්වයි.

“ජීවිත කාලය තුළ ම සිත හා සිරුර එකිනෙක මත ප්‍රතික්‍රියා දක්වයි. හුදෙක් ශාස්ත්‍රීය විෂයයන් මත ම රැඳෙන පුහුණුවකින් අර්ධ වූත්, ඒක පාක්ෂික වූත් වර්ධනයක් ඇති වේ.”

බොහෝ රටවල ජාතික විෂයමාලාව, පූර්ණ විෂයමාලාව සේ හැඳින්වෙන, සම්පූර්ණ විෂයමාලාවේ අනු - ඛණ්ඩයක් පමණි. ජාතික විෂයමාලාවට අමතර ව, විෂයමාලාව මගින් යන මූලයන් පරාසයක් ද, විෂය බාහිර ක්‍රියාකාරකම් ද, මේ පූර්ණ විෂයමාලාවට ඇතුළත් කරන්නේ දරුවන්ට සමෝධානික පෞරුෂත්වයකින් සමන්විත වීමට අනුබලයක් ලෙසිනි.

එහෙයින්, ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතියික හා විද්‍යාලයීය තලයේ පූර්ණ විෂයමාලාවට හර හා වෛකල්පිත යනුවෙන් සංරචක දෙකක් ඇතුළත් විය යුතු ය. මේවා එක් ව ගත් විට, අනාගතයේ දී ක්‍රමයෙන් සංකීර්ණ වන, ගතික සමාජයක ක්‍රියා කළ හැකි පුරවැසියකු සංවර්ධනය කිරීමට දායක වනු ඇත. මෙවැනි විෂයමාලා ව්‍යුහයක හර සංරචකය විය යුත්තේ අ.පො.ස. (සා. පෙළ) හා අ.පො.ස. (උ. පෙළ) සුදුසුකම් සඳහා අවශ්‍ය වන විෂය ය. වෛකල්පිත සංරචකයෙන් කුසලතා ලබා ගැනීමට සිසුන්ට අවශ්‍ය වන, එහෙත් සාම්ප්‍රදායික විෂයයෙන් නොලැබෙන, ඉගෙනුම් අවස්ථා සපයනු ඇත. එසේ ලබා ගන්නා කුසලතා වන්නේ, සන්නිවේදනය, තීරණ ගැනීම, නිර්මාණශීලීත්වය, වැඩදායී චින්තනය, නායකත්වය හා අන්තර් පුද්ගල කුසලතා යන මේවා ය. මෙවැනි පූර්ණ විෂයමාලාවකින් සිසුන්ට ශ්‍රී ලංකා සුදුසුකම් රාමුවෙහි ඇතුළත් ඉගෙනුම් පල දොළස ද, ජාතික අධ්‍යාපන කොමිෂන් සභාවේ මූලික නිපුණතා හත ද, සාධනය ට අවස්ථාව ලැබේ. අ.පො.ස. (සා. පෙළ) හා අ.පො.ස. (උ. පෙළ) විභාගවල විෂයය සඳහා සකස් වී ඇති ගුරු කේන්ද්‍රීය වූ පංති කාමර පාදක වූ ඉගෙනුම් පරිසරය, ආවේණික (generic) කුසලතා වර්ධනය නො කරයි.

වෛකල්පිත සංරචකය සාර්ථක ව ක්‍රියාවේ යෙදවීම, ආවේණිකත්වය, හා සහතික කිරීම වැනි වගකීම් ප්‍රාදේශීය මට්ටමේ අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශ වෙත පැවරිය හැකි ය.

ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතියික වක්‍රයට යෝජිත ව්‍යුහය: 10 වන හා 11 වන ශ්‍රේණි²

	විෂයය	සතියකට අති කාල පරිච්ඡේද ගණන	සංලක්ෂ්‍ය
1	ආගම හා සාරධර්ම අධ්‍යාපනය	5	අ.පො.ස. සා. පෙළ සුදුසුකම්වලට ඇතුළත් වන්නේ මේ පොදු විෂය 6 යි.
2	පළමු බස	5	
3	ගණිතය	5	
4	විද්‍යාව	5	
5	ඉංග්‍රීසි	5	
6	ඉතිහාසය හා සමාජ අධ්‍යයනය	5	
වෙනත් විෂයය/ ක්‍රියාකාරකම්	සෞන්දර්ය අධ්‍යයනය/වෙනත් භාෂා (1 වන කාණ්ඩය)	10	මෙම කොටස අ.පො.ස. (සා. පෙළ) සුදුසුකම්වල කොටසක් නොවේ. මේවා ප්‍රධාන වශයෙන් තක්සේරු වන්නේ පාසල් පාදක තක්සේරුකරණ ක්‍රමයේ කාර්ය සාධන ගොනු මගිනි
	තාක්ෂණික අධ්‍යයනය (2 වන කාණ්ඩය)		
	දෙවන බස		
	සෞඛ්‍යය හා ශාරීරික අධ්‍යාපනය		
	තොරතුරු තාක්ෂණය		
	විෂය - බාහිර		
මුළු කාල පරිච්ඡේද ගණන		40	

1 වන කාණ්ඩය : සංගීතය (පෙරදිග/අපරදිග/කර්ණාට) විනු, නැටුම් (දේශීය/භරත) නාට්‍ය හා රංග කලාව (සිංහල/දෙමළ/ඉංග්‍රීසි), ඉංග්‍රීසි සාහිත්‍ය ග්‍රන්ථ රස විඳීම, සිංහල සාහිත්‍ය ග්‍රන්ථ රසවිඳීම, දෙමළ සාහිත්‍ය ග්‍රන්ථ රස විඳීම, අරාබි සාහිත්‍ය ග්‍රන්ථ රස විඳීම, භාෂා, දෙවන ජාතික බස/සෞඛ්‍යය හා ශාරීරික අධ්‍යාපනය

2 වන කාණ්ඩය : තාක්ෂණික හා ආහාර තාක්ෂණය, ධීවර හා ආහාර තාක්ෂණය, (මෝස්තර හා තාක්ෂණය, කලා ශිල්ප, ගෘහ ආර්ථික විද්‍යාව, ව්‍යාපාර හා ගණකාධිකරණය, ව්‍යවසායකත්වය හා මූලික ආර්ථික විද්‍යාව, තොරතුරු හා සන්නිවේදන තාක්ෂණය, මාධ්‍ය අධ්‍යයනය² (NEC, 2016)

යෝජන ව්‍යුහයෙහි, වෛකල්පිත සංරචකය යටතේ, සිසුන්ට සිය රූපය අනුව, සෞන්දර්යාත්මක අධ්‍යයනය, තාක්ෂණික අධ්‍යයනය හා වෙනත් භාෂා ආශ්‍රිත මාතෘකා හැදෑරීමට උනන්දු කෙරේ. ඒ සමග ම, 10 වන හා 11 වන ශ්‍රේණිවල දී දෙවන බස, සෞඛ්‍යය හා ශාරීරික අධ්‍යාපනය සහ තොරතුරු තාක්ෂණය හැදෑරීමට සිසුන්ට අවස්ථා සලසා ඇත. මේ විෂය ඉගෙන ගැනීම මූලික ව තක්සේරු කරනු ඇත්තේ පාසල් පාදක තක්සේරුකරණ ක්‍රමයේ කාර්ය සාධන ගොනු මගිනි. ඒවා අ.පො.ස. (සා. පෙළ) සුදුසුකම්වල කොටසක් ලෙස සලකනු නො ලැබේ.

ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතියික මට්ටමේ දී කෙරෙන මේ ක්‍රමයේ විෂයමාලා ප්‍රතිසංස්කරණ සිසුන් මත පැවරී ඇති ශාස්ත්‍රීය අධිභාරය ලිහිල් කිරීමට ආධාර වනවා පමණක් නොව, ඉගෙනීමේ ගුණාත්මකභාවය වැඩි කරන අතර ම, අ.පො.ස. සුදුසුකම් ගැන ඇති ගෝලීය පිළිගැනීමත් ආරක්ෂා කරනු ඇත. එසේ ම “ශ්‍රී ලංකාවේ පොදු අධ්‍යාපනය සඳහා වන නව අධ්‍යාපන පනත”²⁰ නම් වූ, ජාතික අධ්‍යාපන කොමිසමේ වාර්තාවෙහි යෝජන පරිදි අනාගතයේ දී ක්‍රමයෙන් සංකීර්ණ වන, ගතික සමාජයක ක්‍රියා කළ හැකි ප්‍රගාමී පුරවැසියකු සංවර්ධනය කිරීමට ද ඉවහල් වේ.

අපි මින් පෙර දුටු පරිදි සමහර ධාරාවන්හි විෂයයන් 3ක් තෝරා ගැනීමට සිදුවීම ඉතා දරදඬු ස්වභාවයක් ගන්නා අතර, සිසුන් ට එහිදී වරණයක් නො ලැබේ. ජාතික අධ්‍යාපන කොමිසමේ අධ්‍යයන දෙකක්, වන “ජාතික ප්‍රතිපත්ති ලේඛනය 2003”¹⁴ සහ “ශ්‍රී ලංකාවේ පොදු අධ්‍යාපනයෙහි විෂයමාලා සංවර්ධනය පිළිබඳ අධ්‍යයනය - 2014”²² මගින් සිසුන්ට අ.පො.ස. (උ. පෙළ) විෂය තුනක් තෝරා ගැනීමේ නිදහස වඩා පුළුල් කිරීමෙහි ඇති වැදගත්කම පිළිගෙන තිබේ. ඔවුන් නිර්දේශ කරන්නේ උපරිම වශයෙන් විෂය දෙකක්, විශ්වවිද්‍යාලයක පීඨයකින් නියම කරන ලද විශේෂ විෂය විය හැකි බවත්, තුන්වැනි විෂයය ලෙස දැනට පවතින විෂයය පරාසයෙන් එකක් තෝරා ගත යුතු බවත් ය.

මෙම නිර්දේශය හා පොදු සංරචකය හඳුන්වා දීම, වසර 13ක පාසල් අධ්‍යාපනයෙන් පසු, 21 වන සියවසේ සාර්ථකත්වයට පත්වීමට

**විද්‍යාලීය තලය සඳහා යෝජිත ව්‍යුහය: 12 වන හා 13 වන ශ්‍රේණි
(අ.පො.ස. උසස් පෙළ විෂයධාරාව)**

	විෂය	සතියකට ඇති කාල පරිච්ඡේද ගණන	සංලක්ෂ්‍ය
1	ප්‍රධාන විෂය 1	10	අ.පො.ස. උසස් පෙළ සුදුසුකම්වලට විෂයයන් 3ක් ඇතුළත් ය.
2	ප්‍රධාන විෂය 2	10	
3	ප්‍රධාන විෂය 3	10	
වෙනත් මොඩියුල හා ක්‍රියාකාරකම්	පළමු බස	10	වෘත්තීය ධාරාවේ ව්‍යුහයේ පොදු සංරචකය මීට ඇතුළත් ය. ඒවා මූලික ව තක්සේරුකරන්නේ පාසල් පාදක තක්සේරුකරණ ක්‍රමයේ කාර්ය සාධන ගොනු මගිනි.
	ව්‍යාපාරික ඉංග්‍රීසි හා සන්නිවේදන කුසලතා		
	සෞන්දර්යාත්මක ක්‍රියා මගින් සාහිත්‍ය රස විඳීම		
	තොරතුරු තාක්ෂණ කුසලතා		
	පුරවැසිභාවය ආශ්‍රිත කුසලතා		
	සමාජ යහපැවැත්ම සඳහා සෞඛ්‍යය හා ජීවන කුසලතා		
	ව්‍යවසායකත්ව කුසලතා		
	විෂය - බාහිර		
මුළු කාල පරිච්ඡේද ගණන		40	

අවශ්‍ය දැනුම හා කුසලතාවන්ගේ පරිපූර්ණ ව පාසල හැර යාමට සිසුන්ට ආධාරයක් වනු ඇත. පොදු සංරචකයට ඇතුළත් වන්නේ පළමු බස, ව්‍යාපාරික ඉංග්‍රීසි හා සන්නිවේදන කුසලතා, සෞන්දර්යාත්මක ක්‍රියාකාරකම් ඇසුරෙන් සාහිත්‍ය රස විඳීම, තොරතුරු තාක්ෂණ

කුසලතා පුරවැසිභාවය ආශ්‍රිත කුසලතා, සමාජ යහපැවැත්ම සඳහා සෞඛ්‍යය හා ජීවන කුසලතා, ව්‍යවසායකත්ව කුසලතා සහ විෂය - බාහිර ක්‍රියාකාරකම් වේ.

4.2 යෝජනාව: විෂයමාලා අධිභාරය වෙත යොමුවීම

අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) විෂයයන් සඳහා දැනට පවතින විෂය නිර්දේශ, විශ්වවිද්‍යාලයට ඇතුළුවීමේ හැකියාව ඇති සුළු ප්‍රතිශතයක් වූ සිසුන් කෙරෙහි අවධාරණය ඇති ව සංවර්ධනය කර ඇති බැව් පෙනේ. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස විද්‍යාලයීය තලයේ සිටින සිසුන්ගෙන් වැඩි දෙනෙකුට පංතියෙහි ඉගෙන ගැනීම බෙහෙවින් අභියෝගාත්මක ය. තව ද, විෂය නිර්දේශයට අනුව නියමිත ගණනට වඩා වැඩියෙන් කාල පරිච්ඡේද 40%ක් පාසල් කාලසටහනෙහි සෑම විෂයකට ම වෙන් කොට තිබුණ ද, විෂය නිර්දේශය නියමිත කාල වකවානුව තුළ සම්පූර්ණ කිරීම ගුරුවරුන්ට දුෂ්කර කාර්යයක් වී ඇත. එම නිසා දැනට ඇති විෂය නිර්දේශවල විෂයමාලා අධිභාරය කරා යොමු විය යුත්තේ, එම විෂයය සඳහා ඇති කාලය ගැන ද අවධානය යොමු කරමින්, ඒවායේ අන්තර්ගතය සමාලෝචනය කිරීමෙන් පසුව ය. ඒ වන විට, සාමාන්‍ය සිසුවෙකුට විෂයමාලාවේ සඳහන් වන අපේක්ෂිත ඉගෙනුම් පල සාධනය කිරීමට හැකි වේ. මෙයින් පෙනී යන්නේ අර්ථාන්විත විෂයමාලාවක් සකස් කිරීම, කාලය ගත වන, වගකිව යුතු වෘත්තීය කාර්යයක් මිස, අර්ධ කාලීන කැපවීමක් නොවන බව යි.

4.3 යෝජනාව: ඉගෙනුම් පල සමග ප්‍රශ්න පත්‍ර පෙළ ගැස්ම

විෂය නිර්දේශවල සඳහන් වන අපේක්ෂිත ඉගෙනුම් පල සමග ප්‍රශ්න පත්‍ර සමාන තත්ත්වයකට පත් කිරීම, සිසුන්ගේ ඉගෙනීමේ තක්සේරු කිරීම සඳහා ඉතා වැදගත් ය. සිසුන් ඉගෙන ගත්තේ කුමක් දැයි නියම කරන්නේ ඉගෙනුම් පල ය. තක්සේරු ක්‍රමය මගින් සිසුන් ඉගෙන ගත් දෑ ප්‍රකාශ කරන්නේ කෙසේ ද යන්න වලංගු කරයි.

දැනට මෙරට භාවිත වන ක්‍රමය අනුව, ප්‍රශ්න පත්‍ර සකස් කිරීම සඳහා විභාග දෙපාර්තමේන්තුව විසින් පත් කරන ලද මණ්ඩලයක්

මගින් ප්‍රශ්න පත්‍ර සකස් කෙරේ. ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනයේ සැකසූ විෂය නිර්දේශයේ අඩංගු ඉගෙනුම් පල අනුව සිසුන් තක්සේරු කිරීම එ මගින් සිදු වේ.

විභාග දෙපාර්තමේන්තුව විසින් සම්පාදිත ප්‍රශ්න පත්‍රය අපේක්ෂිත ඉගෙනුම් පල තක්සේරු වන පරිදි සකස් වී තිබේ දැයි ස්වාධීන ව තහවුරු කර ගැනීමට ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය හඳුන්වා දී ඇති නව ගුණාත්මක තත්ත්ව පාලන යාන්ත්‍රණය යහපත් ව්‍යවහාරයකි. අ.පො.ස. (සා. පෙළ) හා අ.පො.ස. (උ. පෙළ) විභාග ප්‍රශ්න පත්‍රවලින් අපේක්ෂිත ඉගෙනුම් පල නියමිත පරිදි තක්සේරු වන්නේ ද යන්න පිළිබඳ ව ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනයේ අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් විසින් විභාග දෙපාර්තමේන්තුවේ විභාග කොමසාරිස් ජනරාල් වෙත ඉදිරිපත් කෙරෙන වාර්ෂික වාර්තාවෙන් තව දුරටත් මෙම ක්‍රියාවලිය විධිමත් වේ. කිසියම් කාලපරිච්ඡේදයක් තුළ විභාග ක්‍රියාවලියට එවැනි යාන්ත්‍රණයක් හඳුන්වා දීමෙන්, ප්‍රශ්න පත්‍රවල ගුණාත්මකභාවය තහවුරු කළ හැකි ය.

4.4 යෝජනාව: ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීයික හා විද්‍යාලයීය තලයට සාමාන්‍ය පොදු පරීක්ෂණයක් හඳුන්වා දීම

විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනයෙන් නිසි ප්‍රයෝජන ගැනීමට සිසුවෙකුට ඇති හැකියාව ඇගයීමේ අරමුණින්, 2000 වසරේ දී, විද්‍යාලයීය තලයේ සිසුන්ට සාමාන්‍ය පොදු පරීක්ෂණය (CGT) හඳුන්වා දෙන ලදී. 1997 දෙසැම්බර් මස, ජාතික වැඩමුළු වාර්තාවෙන් නිර්දේශිත මෙම පරීක්ෂණය පොදු අවදීමක් බව, තර්කන හැකියාව, ගැටලු විසඳීමේ හැකියාව, සමච්ඡේදනය හා සන්නිවේදනය යන සංරචක හතරකින් සමන්විත ය.

ජාතික අධ්‍යාපන කොමිසමේ 2016 වාර්තාව² යෝජනා කරන්නේ, මෙම පරීක්ෂණයෙන් ඉටුවිය යුතු අරමුණු ඉටු නොවූ නිසා, එය ප්‍රතිව්‍යුහගත කළ යුතු බවයි. ඒ අනුව, ජාතික අධ්‍යාපන කොමිසම යෝජනා කළේ නව පරීක්ෂණය කොටස් දෙකකින් සමන්විත විය යුතු බව ය. පළමු වන කොටස - භාෂා සංරචකය: අවබෝධ කර

ගැනීමේ හැකියාව හා රචනාවක් හෝ වාර්තාවක් ලිවීමේ හැකියාව පරීක්ෂා කිරීම, දෙ වන කොටස - පොදු අභියෝග්‍යතා සංරචකය: සමාජමය හා ආභාෂීය කුසලතා මැනීම

තව පරීක්ෂණය වඩාත් අර්ථාන්විත කිරීමට නම්, ඉහත දැක්වෙන කොටස් දෙකෙහි ම, අවම නිපුණතා පරීක්ෂා කිරීමට සංරචකයක් ද, උසස් ප්‍රජානන හැකියා මැනීමට තවත් සංරචකයක් ද, තිබිය යුතු ය. ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීයික හා විද්‍යාලයීය තලයට මෙවැනි පරීක්ෂණයක් හඳුන්වා දෙමින්, සිසුනට අවම නිපුණතා අත් කර දීමෙන්, ඔවුන්ට ඉගෙන ගැනීමේ ඉහළ මට්ටම කරා පිය නැගීමට සලස්වා, පාසල් සිය මූලික වගකීම ඉටු කරත් දැයි තක්සේරු කළ හැකි ය.

4.5 යෝජනාව: සිසුන්ගේ ප්‍රතිඵල හා පාසල් තක්සේරු වාර්තාගත කිරීමේ නව ක්‍රමයක්

පාසල් හැර යන සිසුන් වැඩ ලෝකයට පිවිසෙන්නේ ඔවුන්ගේ අ.පො.ස. (සා. පෙළ) හෝ අ.පො.ස. (උ. පෙළ) ප්‍රතිඵල අනුව ය. එහෙත්, සේවායෝජකයන්ට අනුව, කාලඥතාවය, ආචාරශීලී බව හා සංවාදයක් පවත්වා ගැනීම වැනි මූලික කුසලතා පවා ඔවුන් තුළ නොවේ. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන්, යෞවනයෝ, තමන්ට ශක්‍යතාවක් නොමැති නිසා, මූලික වූ පිවිසුම් මට්ටමේ රැකියාවලට හැඩගැසීමට පවා අරගල කරති.

ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීයික හා විද්‍යාලයීය තලයේ පූර්ණ විෂයමාලාවලට යෝජනා කර ඇති වෙනස්වීම් හඳුන්වාදීමෙන් පසුව, මේ තත්ත්වය වෙනස් වේ යැයි අදහස් කෙරේ. එවිට, ගෞරවනීය වූත් නිල වශයෙන් පිළි ගන්නා වූත් “පාසල් හැරයාමේ සහතිකයක්”²³ සකස් කළ යුතු වේ. පුළුල් පරාසයක විහිදෙන ක්‍රියාකාරකම් හා නිපුණතා පිළිබඳ ව ශිෂ්‍ය සාධනයට මේ සහතිකය සාක්ෂ්‍ය දරනු ඇත. තව ද, 10 වන ශ්‍රේණියේ සිට 13 වන ශ්‍රේණිය දක්වා විෂය බාහිර ක්‍රියාකාරකම්වල සහභාගිත්වය හා සාධනය මෙන් ම රැකියාවල නිරතවීමේ කුසලතා හා හැකියා ද එහි අඩංගු විය යුතු ය. සේවා යෝජකයා විසින් ඉල්ලන සියලු ප්‍රායෝගික හා මෘදු කුසලතා

ඇතුළත් වූ, කුසලතා පිළිබඳ ඒවැනි සහතිකයක්, අ.පො.ස. (සා. පෙළ) හා අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) මගින් සපයන්නා වූ ශාස්ත්‍රීය හැකියාවන් දක්වන සහතිකයකට වඩා ප්‍රයෝජනවත් විය හැකි ය.

11 වන ශ්‍රේණිය දක්වා සහ 13 වන ශ්‍රේණිය තෙක් අධ්‍යාපනය සම්පූර්ණ කළ සිසුන්ට “ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීයික පාසල් සහතිකය” හා “උසස් ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීයික පාසල් සහතිකය” යන නම්වලින් හැඳින්වෙන පාසල් හැරුණුමේ සහතික දෙක ලබා දිය හැකි ය. මෙම සුදුසුකම් දෙකෙහි සංරචක වනු ඇත්තේ:

ප්‍රදානය	සංරචක
ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීයික පාසල් සහතිකය	සාමාන්‍ය පොදු පරීක්ෂණය - 11 වන ශ්‍රේණිය
	අ.පො.ස. (සා. පෙළ) විෂය 6ක ශ්‍රේණි මට්ටම් හා පාසල් පාදක තක්සේරු ලකුණු: ආගම සහ සාරධර්ම අධ්‍යාපනය, පළමු බස, ගණිතය, විද්‍යාව, ඉංග්‍රීසි, ඉතිහාසය හා සමාජ අධ්‍යයනය
	සෙසු විෂය පිළිබඳ සාධන/ ක්‍රියාකාරකම්: සෞන්දර්ය අධ්‍යයනය/වෙනත් භාෂා (1 වන කාණ්ඩය) තාක්ෂණ අධ්‍යයනය (2 වන කාණ්ඩය) දෙවන බස, ශාරීරික අධ්‍යාපනය, තොරතුරු තාක්ෂණය

සියලු ම සිසුන්ට මෙවැනි සහතිකයක් පිරිනැමීමේ මූලික අරමුණ වන්නේ අනාගත සේවා යෝජකයන්ටත්, වැඩිදුර හා උසස් අධ්‍යාපන ආයතනවලටත්, පාසල් හැරුණු මේ තරුණ පරපුර සතු දැනුම, කුසලතා හා නිපුණතාවල පරිපූර්ණ පැතිකඩක් සැපයීම යි. තව ද, මෙම සහතිකය, අ.පො.ස. (සා. පෙළ) හා අ.පො.ස. (උ. පෙළ) සාම්ප්‍රදායික ශ්‍රේණිවලට අමතර ව, ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීයික හා විද්‍යාලයීය තලයේ වෙනත් සාධනයන් ද පිළිගන්නා නිසා, පාසල් අධ්‍යාපනයෙන් උපරිමය උකහා ගැනීමට සිසුන්ගේ පෙලඹවීමේ ඉහළ යාමක් ඇති වේ.

ප්‍රදානය	සංරචක
උසස් ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතියික පාසල් සහතිකය	සාමාන්‍ය පොදු පරීක්ෂණය-11 වන ශ්‍රේණිය
	සාමාන්‍ය පොදු පරීක්ෂණය- 13 වන ශ්‍රේණිය
	අ.පො.ස. (සා. පෙළ) විෂයයන් 6ක ශ්‍රේණි මට්ටම් හා පාසල් පාදක තක්සේරු ලකුණු: ආගම හා සාරධර්ම අධ්‍යාපනය, පළමු බස, ගණිතය, විද්‍යාව, ඉංග්‍රීසි, ඉතිහාසය හා සමාජ අධ්‍යයනය
	සෛස්‍ර විෂය පිළිබඳ සාධන/ ක්‍රියාකාරකම්: සෞන්දර්ය අධ්‍යයනය/වෙනත් භාෂා (1 වන කාණ්ඩය), තාක්ෂණික අධ්‍යයනය (2 වන කාණ්ඩය), දෙවන බස, ශාරීරික අධ්‍යාපනය හා තොරතුරු තාක්ෂණය
	අ.පො.ස. (උ. පෙළ) විෂයයන් 3ක ශ්‍රේණි මට්ටම් හා පාසල් පාදක තක්සේරු ලකුණු:
වෙනත් විෂයයන්ගේ සාධන හා ක්‍රියාකාරකම්: පළමු බස, ව්‍යාපාරික ඉංග්‍රීසි හා සන්නිවේදන කුසලතා සෞන්දර්යාත්මක ක්‍රියාකාරකම් තුළින් සාහිත්‍ය රස විඳීම, තොරතුරු තාක්ෂණකුසලතා, පුරවැසිභාවය ආශ්‍රිත කුසලතා, සමාජ යහපැවැත්ම සඳහා සෞඛ්‍යය හා ජීවන කුසලතා, ව්‍යවසායකත්ව කුසලතා සහ විෂය බාහිර - ක්‍රියාකාරකම්	

5. නිගමනය

අපේ රටෙහි දැනට පවතින අධ්‍යාපන ක්‍රමය, ඩොනමෝර් සහ සෝල්බර් යුගවලින් පසුව බොහෝ දුරක් පැමිණ ඇත. එසේ වූයේ ආචාර්ය කන්නන්ගර මැතිතුමාගේ පුරෝගාමී ප්‍රයත්නයන්ට ස්තූතිවන්ත වන්නට ය. එහෙත්, 21 වන සියවසේ දී අපගේ මිලිග පරම්පරාවට සාර්ථකත්වයට එළඹීම සඳහා අපගේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය නිසි සේ සකස් කර ගැනීමට තව බොහෝ දුරක් යා යුතු ය. නුදුරු අනාගතයේ දී ම නව නිර්මාණාත්මක වෙනස්වීම් සහිත පරිණාමික (transformational) ආකෘතියකට යොමුවීමට අපට සිදු වනවා ඇත.

මේ සඳහා අප අපගේ ක්‍රමෝපායයන් ක්‍රමානුකූල ව සැලසුම් කර ගත යුතු ය. ඉන් පසු අපගේ අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ සියලු අංශ අප සිසුන් හට අනුබලයක් වන පරිදි සංවිධානය කිරීමෙන්, ඔවුන් අදත්, හෙට උදාවන ලෝකයේත්, ඉගෙන ගැන්මෙන් හා වැඩ කිරීමෙන් ද යහපත් ලෙස ජීවත් වීමට සුදානම් කළ යුතු වේ.

මෙසේ අනාගතයේ වෙනස් වන ක්‍රියාදාමය මෙම දේශනයෙන් ඉදිරිපත් කළ පරිදි, ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීයික හා විද්‍යාලයීය මට්ටම් සඳහා යෝජනා කළ ස්ථාවර වූත්, ක්‍රමයෙන් වර්ධනය වන්නා වූත් වෙනස්වීම් මත පදනම් කළ හැකි ය. මෙම යෝජනා ක්‍රියාත්මක කළහොත්, ඒවායේ සමුච්චිත ඵලය අපේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය යථා කාලයේ දී වෙනස් කොට, ඊළඟ යුගය කරා ස්ථාවර ව මෙහෙයවනවා ඇත.

පැරණි චීන ආප්තෝපදේශයක් මෙසේ කියයි

“ගසක් පැළ කිරීමට සුදුසු ම කාලය වසර විස්සකට පෙර ය. දෙවන සුදුසු ම කාලය අදයි.”

දශක ගණනාවකට පෙර, ගසක් පැළ කිරීමට අපි අසමත් වූයෙමු. එහෙයින් තවත් කාලය අපතේ නොයවා, අද ඒ ගස පැළ කළ යුතු ය.

References

1. Sessional Paper XXIV (1943). Report of the Special Committee on Education. Ceylon: Government Press
2. Raising the Quality of Education: Proposals for a National Policy on General Education in Sri Lanka, National Education Commission, 2016
3. Mr. R. S. Medagama (2014). A Review of Educational Reforms in the post Kannangara Era
4. Dr. Upali M. Sedere (2016). Educational Reforms Beyond Kannangara for the 21st Century

5. University of Cambridge International Examinations website: <https://www.cambridgeinternational.org/ncee/Images/122955-cambridge-recognition-brochure-us.pdf>
6. Cambridge Assessment Website: <https://help.cambridgeinternational.org/hc/en-gb/articles/203543991-How-are-Cambridge-O-Levels-taught->
7. Cambridge Assessment Website: <https://help.cambridgeinternational.org/hc/en-gb/articles/203558371-What-are-the-recommended-number-of-teaching-hours-for-Cambridge-International-A-Level->
8. Circular Number 2006/09, Ministry of Education
9. Circular Number 2008/17, Ministry of Education
10. Circular Number 2016/13, Ministry of Education
11. Public Administration Circular: 28/2016, Ministry of Public Administration
12. Circular Number 23/2017, Ministry of Education
13. Study on Evaluation & the Assessment System in General Education in Sri Lanka, National Education Commission, Research Series (2014) - No. 03
14. Envisioning Education for Human Development: Proposals for a National Policy Framework on General Education in Sri Lanka, National Education Commission, 2003
15. First Report of the National Education Commission of Sri Lanka, National Education Commission, 1992
16. A Study on the Current School Curriculum and its Contribution Towards the Achievement of National Goals and Basic Competencies Identified by the National Education Commission, Sri Lanka Association for the Advancement of Education (SLAAED), 2010
17. The Sri Lanka Qualification Framework (SLQF), Updated Version, September 2015, University Grants Commission

18. Global inventory of national and regional qualifications frameworks 2017, The European Centre for the Development of Vocational Training (Cedefop) and the UNESCO Institute for Lifelong Learning
19. UK NARIC, Increasing Transparency of Access Qualifications for Higher Education in Europe, 2004, Cheltenham, England
20. New Education Act for General Education in Sri Lanka: Context, Issues and Proposals, Final Report, National Committee for Formulating a New Education Act for General Education Chaired by Dr. G. B. Gunawardena, 2009
21. General Education in Sri Lanka: A Proposal for Reforms, Report of a Committee appointed by the Minister of Education, 2017
22. Study on Curriculum Development in General Education in Sri Lanka, National Education Commission, Research Series (2014) – No. 01
23. A Strategic Plan for the Department of Examination, Report of a Committee of Experts appointed by the Minister of Education for Reforming the Department of Examination, 2017
24. Dr. G. B. Gunawardena (2012): Kannangara vision: Challenge in Reforming Education

Acknowledgments

1. Prof. Gominda Ponnampereuma (University of Colombo) for helping the SLQF editorial team to develop the learning outcomes statements for levels 1 & 2
2. The Commissioner General of Examinations for providing the data of GCE (AL) Examination 2016
3. Prof. Leslie Jayasekara (University of Ruhuna) for the assistance in preparing Table 1 (section 3.3)
4. Dr. Romaine Jayewardene (University of Colombo) for reviewing the manuscript
5. Mr. M.H.M. Yakooth and Mrs. S.K. Gunawardhana for Tamil and Sinhala translations

දේශකයා පිළිබඳ ව . . . . .

ආචාර්ය උපාලි මාමිපිටිය දැනට ශ්‍රී ලංකා විවෘත විශ්වවිද්‍යාලයේ ස්වභාවික විද්‍යා පීඨයේ ගණිත අධ්‍යයනාංගයේ පළමු ශ්‍රේණියේ ජ්‍යෙෂ්ඨ කටයුතු ආචාර්යවරයෙකු වශයෙන් කටයුතු කරයි. කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ, විද්‍යාපීඨයේ, ගණිත දෙපාර්තමේන්තුවට අනුබද්ධ ව වසර විසිපහකට අධික කීර්තිමත් වෘත්තීය කාලසීමාවකින් අනතුරු ව එතුමා ශ්‍රී ලංකා විවෘත විශ්වවිද්‍යාලයට සම්බන්ධ විය.

ගාල්ල රිච්මන්ඩ් විද්‍යාලයෙන් ප්‍රාථමික හා ද්විතීයික අධ්‍යාපනය හැදෑරූ එතුමා කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයට ඇතුළත් ව ගණිත විෂයය පිළිබඳ විද්‍යාවේදී විශේෂ උපාධිය හදාරා පළමු පෙළ පංති සාමාර්ථයක් සහිතව සමත් විය. එතැනින් නොනැවතුණු එතුමා සිය ශාස්ත්‍රෝත්තරික පිණිස කැනඩාවේ ඔටාවා විශ්වවිද්‍යාලයට ඇතුළත් ව එහිදී ඔහු සිය විද්‍යාපති හා දර්ශන ශූර් උපාධි ලබා ගත්තේය.

ශාස්ත්‍රීය වශයෙන් ප්‍රවීණ විද්වතෙකු වූ ආචාර්ය උපාලි මාමිපිටිය මැතිතුමාගේ දායකත්වය විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතියට පමණක් සීමා නොවුණු අතර ඔහු දැනට ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කරන ප්‍රවීණ විද්වතුන් අතරින් එක් අයෙකි. වර්තමානයේ එතුමා පහත සඳහන් ජාතික ආයතනවල සාමාජිකත්වය දරමින් ශ්‍රී ලංකාවේ පාසල් අධ්‍යාපනය සහ උසස් අධ්‍යාපන කටයුතුවල ප්‍රවර්ධනය වෙනුවෙන් සිය අපරිමිත දායකත්වය සපයමින් සිටී.

- විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාව - තත්ත්ව සහතික පිළිබඳ ස්ථාවර කමිටුව
- ජාතික අධ්‍යාපන කොමිෂන් සභාව - සාමාන්‍ය අධ්‍යාපනය පිළිබඳ ස්ථාවර කමිටුව
- ජාතික අධ්‍යාපන කොමිෂන් සභාව - උසස් අධ්‍යාපනය පිළිබඳ ස්ථාවර කමිටුව
- ශ්‍රී ලංකා ප්‍රතිතන මණ්ඩලයේ පාලක සභාව
- ජාතික අධ්‍යාපන පර්යේෂණ හා ඇගයීම් මධ්‍යස්ථානය
- කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලයේ අධ්‍යාපන පීඨයේ පීඨ සභාවේ බාහිර සාමාජික

2015 - 2018 අතරකාල පරිච්ඡේදයේ ඔහු පහත සඳහන් තනතුරු ද හෙබවීය.

- ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය - සභාපති - ශාස්ත්‍රීය කටයුතු සභාව
- උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය - සාමාජික - ප්‍රතීතන සහ තත්ත්ව සහතික පිළිබඳ ස්ථාවර කමිටුව

තවදුරටත් එතුමා 2015 අගෝස්තු මස සිට 2016 දෙසැම්බර් දක්වා කාල සීමාව තුළ යුනෙස්කෝ ආසියා පැසිෆික් කලාපයේ ජාතික සුදුසුකම් රාමුවක් සංවර්ධනය කිරීම සඳහා වූ කමිටුවේ සාමාජිකයෙක් ලෙස කටයුතු කළේ ය.

තායිලන්තයේ බැංකොක් නුවරදී 2015 ජූලි මස පැවති විශේෂ රැස්වීමට සහභාගි වීමටත් ජාතික සුදුසුකම් රාමුවක් සඳහා කලාපීය මාර්ගෝපදේශ සංවර්ධනය පිළිබඳ ව ඉදිරිපත් කිරීමක් සඳහාත් යුනෙස්කෝ සංවිධානයේ බැංකොක් ශාඛාවෙන් එතුමාට ආරාධනා කරන ලද අතර, 2016 පෙබරවාරි මස ජපානයේ ටෝකියෝ නුවර පැවැත්වූ KQERI – Net වාර්ෂික රැස්වීමේදී ද මෙතුමා විසින් ජාතික සුදුසුකම් රාමුව පිළිබඳ ව ප්‍රත්‍යයයික අධ්‍යයනයක් ඉදිරිපත් කරන ලදී. එමෙන්ම 2018 වර්ෂයේ දී යුනෙස්කෝව මගින් ප්‍රකාශයට පත් කරන ලද “ආසියා පැසිෆික් කලාපයේ සුදුසුකම් රාමු සංවර්ධනය කිරීම හා ශක්තිමත් කිරීම පිළිබඳ මාර්ගෝපදේශ” යන මැයෙන් වූ ජාතික ප්‍රකාශනයට ද සිය ශාස්ත්‍රීය දායකත්වය සපයා ඇත.

එතුමා තව දුරටත් උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය මගින් 2015 දෙසැම්බර් මස ප්‍රකාශයට පත් කරන ලද “යාවත්කාලීන කරන ලද ශ්‍රී ලංකා සුදුසුකම් රාමුවේ” සංස්කාරකවරයාද විය.

ඉදිරි දශකය සඳහා ශ්‍රී ලංකාවේ සාමාන්‍ය අධ්‍යාපනය පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් සඳහා වන යෝජනාවල ප්‍රධාන අංගයක් වූ “ශ්‍රී ලංකාවේ සාමාන්‍ය අධ්‍යාපනයේ විෂයමාලා සංවර්ධනය” මැයෙන් වූ පර්යේෂණ කණ්ඩායමේ සාමාජිකයෙකු ලෙස එතුමා 2014 වර්ෂයේ දී ජාතික අධ්‍යාපන කොමිෂන් සභාවට සභාය විය. එසේම එම වසරේ දී ම එතුමා “ගණිත අධ්‍යාපනය - අතීත, වර්තමාන සහ අනාගත” යන මැයෙන් 24 වන ජේ. ඊ. ජයසූරිය අනුස්මරණ දේශනය ද පැවැත්වීය.

කන්නන්ගර චින්තනයේ සැබෑ එළයක් වූ ආචාර්ය උපාලි මාම්පිටිය විද්වතාණන්ට, ආචාර්ය සී. ඩබ්ලිව්. ඩබ්ලිව්. කන්නන්ගර අනුස්මරණ දේශන මාලාවේ 30 වන දේශනය පැවැත්වීම සඳහා ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය මහත් අභිමානයෙන් යුතු ව ආරාධනා කරයි.

සී. ඩබ්ලිව්. ඩබ්ලිව්. කන්නන්ගර අනුස්මරණ දේශන මාලාව

01. මහාචාර්ය ජේ. ඊ. ජයසූරිය. (1988). අධ්‍යාපනයේ ප්‍රජාතන්ත්‍රීකරණය: ආචාර්ය සී. ඩබ්ලිව්. ඩබ්ලිව්. කන්නන්ගර මැතිතුමාගෙන් ඉටු වූ සේවය.
02. මහාචාර්ය ස්වරණා ජයවීර. (1989). අධ්‍යාපන අවස්ථා ව්‍යාප්ත කිරීම නොනිමි කර්තව්‍යය.
03. මහාචාර්ය කේ. ඩබ්ලිව්. ගුණවර්ධන. (1990). අතීතය පිළිබඳ කන්නන්ගර දර්ශනය - යටත් විජිත පාලන සමයේ අධ්‍යාපනය, ආගම, සංස්කෘතිය හා සමාජය.
04. දේශබන්දු බෝගොඩ ප්‍රේමරත්න. (1991). අධ්‍යාපනය, නිදහස රැකගැනීම පිණිස විය යුතු ය. නිදහස් අධ්‍යාපනයට නව අර්ථකථනයක්.
05. දේශමාන්‍ය, කලාකීර්ති ආචාර්ය ආනන්ද ඩබ්ලිව්. පී. ගුරුගේ 1992 අධ්‍යාපනය මෙහෙයවීමේ බලය: අදාළ බව හා තත්ත්වය කෙරෙහි ඇති ආභාෂය.
06. මහාචාර්ය ජී. එල්. පීරිස්. (1993). ජාතික සංවර්ධනයට පදනමක් වූ කන්නන්ගර ප්‍රතිසංස්කරණ.
07. මහාචාර්ය ලක්ෂ්මන් ජයතිලක. (1994). ස්වාධීනත්වය උදෙසා අධ්‍යාපනය - සංවර්ධනය, පෞද්ගලික නිෂ්ඨාවන් හා සමාජ ප්‍රමුඛතාවන් සම්බන්ධ ගැටලු.
08. මහාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ආරියදාස ද සිල්වා. (1995). ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් පිළිබඳ සංකල්ප.
09. මහාචාර්ය වන්ද්‍රා ගුණවර්ධන. (1996). ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපනය බලවත් කිරීමේ මෙවලමක් ද? නැතහොත් සමාජ සවලතාව ලබා ගැනීමේ උපකරණයක් ද?
10. ඩී. ජී. පෙරේරා. (1997). ඉගෙනීම හා ඉගැන්වීම සඳහා අවශ්‍ය නිදහස.
11. සිවනන්දිනී දොරේසාමි. (1998). හින්දු සමයවාදී අධ්‍යාපනය සහ ආචාර්ය කන්නන්ගර අධ්‍යාපන දර්ශනය.
12. ආචාර්ය ප්‍රේමදාස උඩගම. (2001). යටත් විජිතවාදය, ගෝලීයකරණය සහ අධ්‍යාපනය.
13. මහාචාර්ය ජේ. බී. දිසානායක. (2002). මංසන්ධියකට එළඹ ඇති භාෂාවක්: සිංහල භාෂාවේ වර්තමාන තත්ත්වය ගැන විමර්ශනයක්.
14. මහාචාර්ය ඒ. ඩී. වී. ද එස්. ඉන්ද්‍රරත්න. (2003). අධ්‍යාපනය සහ සංවර්ධනය: සී. ඩබ්ලිව්. ඩබ්ලිව්. කන්නන්ගරයන්ගේ භූමිකාව.

15. සුසිල් සිරිවර්ධන. (2004). ශ්‍රී ලාංකික සමාජය හා රාජ්‍ය ප්‍රතිනිර්මාණයට කන්තන්තර දායාදය සම්පතක් හා පාඨයක් වශයෙන්.
16. ඇම්. සී. පාන්චි. (2005). විවෘත පාසල් අධ්‍යාපන සංකල්පය පරිණාමය හා භාවිතය (ඉන්දියානු පර්යාලෝකය).
17. ජනාධිපති නීතිඥ එච්. එල්. ද සිල්වා. (2006). බහු සංස්කෘතික සමාජයක් තුළ ශ්‍රී ලාංකික අනන්‍යතාවක ඉදිරි සැලැස්මක් ප්‍රතිෂ්ඨාපනය කිරීම.
18. ආචාර්ය. ඒ. ජී. හුසේන් ඉස්මයිල්. (2007). ජනවර්ග අතර අධ්‍යාපනයේ සම අවස්ථා සහ ශ්‍රී ලංකාවේ මුස්ලිම් ප්‍රජාවගේ අධ්‍යාපනය පිළිබඳ ප්‍රත්‍යාවේක්ෂණයක්.
19. මහාචාර්ය නාරද වර්ණසූරිය. (2008). වර්තමාන සන්ධර්භය තුළ කන්තන්තර උරුමය: උසස් අධ්‍යාපනය පිළිබඳ රාජ්‍ය භූමිකාව.
20. මහාචාර්ය කාලෝ ෆොන්සේකා. (2009). කන්තන්තර අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණවල නොනිම් කර්තව්‍ය පූර්ණය කිරීම.
21. මහාචාර්ය ගාමිණී සමරනායක. (2010). ශ්‍රී ලංකා විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනයේ ගැටලු හා අභියෝග පිළිබඳ සමස්තාවලෝකනයක්.
22. මහාචාර්ය ඒ. වී. සුරවීර. (2011). ආචාර්ය කන්තන්තර නිදහස් අධ්‍යාපන යෝජනා හා ටියුෂන් ව්‍යාපාරයේ පශ්චාත්කාලීන ව්‍යාප්තිය.
23. ආචාර්ය. ජී. බී. ගුණවර්ධන. (2012). කන්තන්තර දූක්ම: අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණ අභියෝග.
24. මහාචාර්ය ඒ. කේ. ඩබ්ලිව්. ජයවර්ධන. (2013). අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණවලින් දැනුම කේන්ද්‍රීය වූ පුරවැසි ගුණාංග සපිරුණු අධ්‍යාපනයක් කරා.
25. ආර්. එස්. මැදගම. (2014). පශ්චාත් කන්තන්තර යුගයේ අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ සමාලෝචනයක්.
26. මහාචාර්ය එස්. සන්දරසේගරම්. (2015). කන්තන්තර ප්‍රතිසංස්කරණ හා උදා වන ශ්‍රී ලාංකික දැනුම් ආර්ථිකය.
27. ආචාර්ය උපාලි එම්. සේදර. (2016). කන්තන්තර යුගයෙන් ඔබ්බට: 21 වැනි සියවස සඳහා අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණ.
28. ජ්‍යෙෂ්ඨ මහාචාර්ය සුජීව අමරසේන (2017). වෛද්‍ය අධ්‍යාපනය සහ කන්තන්තර දර්ශනය.
29. ආචාර්ය සුනේත්‍රා කරුණාරත්න (2018). සමානතාවට එරෙහිව සමතාව

නිත්‍යයේ අධ්‍යාපනය

"මම එය මහඟු මැණිකක් යැ යි හඳුන්වන්නම්. ඔබ සතු හැම දෙයක් ම විකුණා දමා හෝ සමස්ත ජාතියේ ම යහපත උදෙසා එය මිල දී ගන්න. ධනවතුන් ගේ ප්‍රවේණියක් ව තුබූ අධ්‍යාපනය සොයා ගෙන දුප්පතුන් ගේ උරුමයක් බවට පත් කිරීමට අප සමත් වුණා යි කිව හැකි යි."

ආචාර්ය සී.ඩබ්ලිව්.ඩබ්ලිව්. කන්හන්ගේ

පර්යේෂණ සහ සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව
ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය

www.nie.lk